

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Reuerendi patris domini pascasii Ratperti abbatis Corbiensis ... Co[m]mentaria in Lamentationibus Jeremie prophete

Radbert <Corbie, Abt, Heiliger>

[Basileae], 1502

VD16 B 3792

[Liber tertius] Capitulum iii

[urn:nbn:de:bsz:31-309410](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-309410)

trū versuz principia apud hebreos
 vt fere ab Aleph incipiūt. Aleph qđē
 vt supra dixi doctrina interpretatur.
 Reor q̄ multa doctrina eget hic sen-
 sus de quo summi auctoz gloriatur z
 quasi singularis sit q̄ videat z intelli-
 gat. Ita dicit. Ego vir vidēs paup-
 rem in eā. Ac si dicat. Ego meā video
 paup̄tatē cui sunt om̄s thesauri sapie
 z scie q̄sponte p̄ alijā suscepi quā ipsi
 miseri nō dico eā intelligere, verū nec
 suā om̄i genere miseriarū cōvulsam
 volunt amaduere vel cognoscere.
 ¶ Interea z scōz oim̄ vox ista eē p̄
 q̄ntū in corpore xpi sunt vniti. z q̄ntū
 imitari eandē fuerint paup̄tatē quan-
 tū cumq; in virū p̄fectū fide atq; operi-
 bus collecti. Vñ seq̄tur. In virga in-
 dignationis ei⁹. Aliā quidē esse puto
 virgā furoris dei. Aliā virgā directio-
 nis z virgā regni ei⁹. Aliam rō indi-
 gnationis. Qm̄ aliā ē ferrea inreflexi-
 bilis qua cont̄runt impij tanq; vasa
 testea i ira furoris dei. Aliā qua in eq̄-
 tate sc̄ti regunt donec pueniāt ad bra-
 uium sup̄ne vocatōis. Aliā illā de q̄
 ad hierlm̄ dñs. In indignatōne inq̄t
 mea percussisti te. z in recōciliatōne mea
 misertus sum tui. Sub hac em̄ r̄ga
 ad hoc patit deus vt misereatur ad
 hoc vulnerat vt sanet. De qua z xp̄us
 vulneratus est nō q̄ in eo aliqua in-
 dignatōnis essent. sed p̄pter scelus po-
 puli mei inq̄t percussisti eū virū dolorū et
 scientē infirmitatē. Hoc est qđ dicit.
 Ego vir vidēs paup̄tatē meā in virga
 indignatōis eius. Quia ob indigna-
 tionem scelerū nr̄oz paup̄tatē passio-
 nis sustinuit vt liore ei⁹ omnes sane-
 mur. Cui⁹ sane paup̄tatis mysteriuz.
 Nescio sanctoz sit q̄ videat ad plenū
 quanta bonitas dei quāta dilectio su-
 per filios tre quātaq; miscōia in filios

recōciliatōnis se infunderit. Et ideo
 quasi solius vox ē eius cū dicit. Ego
 vir vidēs paup̄tatē meā. Videt em̄
 suā in se mirā z ineffabilē. Videt mē-
 broz suoz paup̄tatē. quā z ipsi com-
 plectunt spe gaudentes facti imitato-
 res ipsi⁹ scientes qđ patientia paup̄z
 nō peribit in fine. Vñ recte vna vox ē
 capitis ac corporis. Ego vir vidēs
 paup̄tatē meā in virga indignatōnis
 eius. Quia castigat deus omnē filiū
 quē recipit z flagellat ad vñ qđ eru-
 dit. Non pleni⁹ ē hoc loco. i. p̄sum-
 ptio rerū securarū q̄ in p̄ncipio ha-
 tus lamētationis sic vis dicit quasi
 fuerit. p̄sumit. cui⁹ vita sustinere de-
 buerit. Quia oib; mēbris voruz esse
 nō ambigit q̄ p̄ filiū passionis virga
 percussit. Vñ nec mirū si z ipsa mem-
 bra eius eadē p̄cutunt virga indigna-
 tionis ad correctōne p̄petue saniti-
 tis. vt sit oim̄ vox vna in hac valle la-
 cry marū gemit⁹ z ploratus. Hinc
 quoq; sequitur.

AL E I N T. iii.

Eminauit z addu-
 xit in tenebras et
 non in lucem.

Quādo voluit eū cōterere in infirmi-
 tate iuxta esaiā. p̄betā. quia repurat⁹
 est q̄si leprosus et percussus a deo atq;
 humiliatus. Tunc vñq; quasi addu-
 ctus est in tenebras z nō in lucem z te-
 nebre eū nō cōprehendere. Quia autem
 ait quia me minauit nō solū ad eum
 respicit quē terrorib; seculi z passio-
 nis p̄ tradidit. verū z ad omnē eccle-
 siam quā sibi minis subiecit z terrori-
 bus z adduxit nō in lucē but⁹ vite pro-
 speritatis. sed in tenebras angustiaz

pressuram afflictionis. **L**ut itaq; vox
est me minavit q̄ multis eā disciplis
erudit atq; puebit. Verū tamen imp̄
sentiarū in tenebras et nō in lucē qm̄
magis eam ad luctū et mestitiā q̄ ad
leticiā et gaudiū vocavit. Hic est qd̄
sequitur.

ALEX

t. Antū in me ver-
tit et cōuertit ma-
num suam tota die:

Que nimirū vox eorū ad caput et ad
membra refert; qm̄ q̄ volunt pie viue
re in xpo om̄s p̄secutionē patiuntur.
Et iō totius corporis vox est tantū
in me verit et uertit manū suā. Quia
quos disciplina dei cōuertit; libera
abire permittit et vnumquēq; ingredi
vias suas. Ecclesiaz quā iudeis aut
de gentib; vocavit multos disciplina
rū affligit angorib; et erudit. Hinc ē
qd̄ ait. Tantiū in me uertit et cōuertit
manū suā. Uertit qd̄ ad castigā-
dum eccliam manū suā; q; flagellat
et corrigit omnē filiū quē recipit et cō-
uertit clementer vt miserat ei⁹ quā
paterno affectu coangustat mule; tri-
butōnū p̄surtis. Conuertere nanq;
de vtroq; accipit qm̄ manū ad feriendū
extendit vel qm̄ ad defensionē vel re-
munerationē clementer ammittit. Uer-
tit em̄ deus manū suā tota die tantū
vt supra membra ei⁹ q̄ colligunt in vi-
rum p̄fectū et mensurā plenitudinis
xpi. vt ea exerceat emēdet et corrigit
in p̄sentiarū dum viuūt. Et cōuertit
parcendo; auxiliando; in futuro mise-
reat. **E**t ceterū hi nullo dei tangunt
verberē quib; nō est respectus mortis
eorū. In labore hoim nō sunt et cū ho-

minib; nō flagellabunt. Ideo tenuit
eos subbia opti sunt iniquitate et im-
p̄tate sua. seu cetera que sequuntur.
Qd̄ bene de templo salomonis dicit
cū edificaret; nō est audit⁹ in eo malle-
us et securis. Quia om̄ia sic parata s̄
exterius et cōpaginata suis p̄cussioni-
bus vt singula dolata suis bene co-
aparent iunctura locis. Et hoc ē di-
cere uertit manū suā om̄ia limando;
cedendo; ac feriendo. sic p̄ducere vt
possint in structura cōuenire. Et con-
uertit ab his cessando cū iustificatos
suis instaurat locis; et op̄at mansiō-
bus a se lo p̄paratis. Quorū itaq; san-
ctorū structura vna est. vna et cōpago
membroꝝ; vna vox; vn⁹ ploꝝ; ar. et iō
xpi et ecclie sic coaprat corpus; vñ⁹
sit integer xps. **H**orat⁹ autē spirit⁹
q̄ est in homine solus scit q̄ sunt hois
Et iō quom̄s diuino tangit spiritu
paupertatē suā intelligens; mor fieri/
bis affectus gemit dicens.

Ego vir vidēs paup-
tatem meā in virga in-
dignationis eius

Quia cum dei verberatis flagelloꝝ
afficiat in luctu; subito nihil in se re-
mansisse virū cognoscit. Dum nulla
est virtutis operatio de q̄ videat p̄s-
umere. Nemo igit̄ scōꝝ bñ glia se
castū cor habere. Ideo humiliter cum
fletibus confitetur. **E**go vir videns
paupertatem meā. Quia de se in nul-
lo presumit maxime cum virga indi-
gnationis dei intrinsecus ad corre-
ctionem castigat. Unde ait. **D**e mi-
nauit et adduxit in tenebras et non
in lucem. Profecto quia om̄is ant̄
ma cum recordat̄ minarū dei et terro-
res discit iudiciorum eius suāq; an-

te oculos facta quasi inerte hora ponit se non nisi meroribus infecta in tenebras versari videt. Et hoc est dicere quotiens intus suorum discit paupertatem meritoꝝ in virga indignationis dei me minauit et adduxit tenebras; quia nihil de se nisi infirma sentit. Et dum ea considerat et reuoluit se adducta ut se conspiceret quasi in tenebras et non in lucem plangit. **Ta?** lis quippe anima cum virga discussiois dei et omnia minarum eius eloquia intus pretemplat; et intendit suam malefacta ut dauid coram se semper replicans quid aliud se nisi adducta in tenebras et non in lucem recte creditur. Ad hoc quippe se adducta in tenebras ut semper pendat. Nouit ne dum male de se mens clara presumit; humilitatem quam custodit omnium virtutum amittat et supbiendo incedat in iudicium diaboli. Et ideo quia beati pauperes spiritu predicant; bene spiritus hominis qui nouit ea que sunt in homine paupertatem suam semper videns contremiscit dum se adducit versari sub virga indignationis dei non ambigit. Quibus profecto plagis correctionis anima quasi minata se et adducta ut ad se rediret iure intelligit. Et hec est doctrina que per Aleph intus in anima operatur ut semper in se versetur se suamque reterens luceat donec inlustret eam oriens ex alto qui venit inluminare. His qui se dent in tenebris et in umbra mortis. Hincque sequitur.

**Tantum me vertit et
conuertit manum suam
tota die**

Materno quidem affectu deus aliquando animam exponit temptatio

nibus et abicit. Aliquando de se plorantem ac dolentem intus in sinum retrahit et lac doctrine in corde suggerit suamque consolationis verba inspirat et sempiterna promittit. Et hoc est dicere in me vertit et conuertit manum suam tota die. Dum eam omnitemporale presentis vite nunc mens et temporibus nunc temptationibus et periculis; etiam delictorum afficit spiritus nunc homo in spiratione diuina et remedijs ad se inuitans beneficijs exhortatur innumeris. Quatinus in nullo insolens in nullo frangatur discipulus; sed subiecta in omnibus quicquid acciderit ad laudem et gloriam nominis dei conuersa referat.

**Vetustam inquit fecit
pellem meam et carnem
meam et contriuit
ossa mea**

Deccanque vox plangentis licet capitis esse videatur ecclesie potest agere. Non quod christus vetustate ut iam supra dixi affectus sit peccatis; sed quia sunt infra eius corpus quorum vita acerbiter inueterata corrumpitur. Pro quibus gemit recte caput nostrum, genuit et omnia eius electionis membra, quia multos vident infra ecclesiam delictorum vetustate consumptos. Unde dauid plorans quasi vna de sacris pellibus Inueteraui inquit inter omnes inimicos meos. Habet igitur vir iste videns paupertatem suam pelle et carne vetustam, habet et pelles autem rubricatas ad operiendum tabernaculum suum, habet et iacancinas ad decorem et laudem nominis sui. Sed in istis pauperibus que vetustate afficiunt, in illis vero diues que ad deo

rem nominis eius sanguine pprio ru-
bricantur: aut celi coloribus comparā-
tur. Porro pelles arietum rubricate.
corpora sunt sanctorum martyrio dedi-
cata. de quibus canit. Afferte domino
filij dei. afferte domino filios arietū.
Hyacinthina fo sunt eorum quos virgi-
nitas ad celi spectem puerit. qz tales
neq; nubent neq; nubent: euangelio
teste: sed sunt sicut angeli in celo. vñd
z in tabernaculo primitores celo sūt
Ptereca z ecclesia loquens de se in
canticis. Nigra sū inq; z fo: mosa. filie
iherusalē sicut tabernacula cedat sicut
pellis salomonis. Non em̄ de illo sa-
lemone sed de xpo recte accipiendum
cui pelles sunt omnes sancti: qui se
mortificauerunt crucifigendo cum xpo
crucem suā ad instar pellū mortuo-
rum. Sub quibus tegunt vt alia totū
corporis membra quatinus possint
in se xpi portare similitudinē passio-
nis. In cuius nimirū psona introducū
salomon qui pacificus interpretatur
Cui quicumq; pellis esse meruerit p
culdubio continebit in recessibus ania-
vri infra sanctas sanctorum diuina sum-
mi regis mysteria. Est autē ecclesia vt ta-
bernacula cedat qui tenebrosus me-
ror interpretat quando eos: q; de te-
nebris eorum couertunt sue consolatio-
nis doctrina merentes sub alis suis
suscipit penitentes. Est vt z pelles sa-
lomonis quando intra se orthodoxos
continet viros: z omnia illa que in ta-
bernaculo figurant. Sed quia vari-
us pellis effectus: in alijs qdem pul-
chritudo laudat: in alijs pfunditas
mysterioꝝ di cooperata tegit: in alijs
defensa xpi ecclesia. Et munita exteri-
us vt sarban ait ad dñm ostenditur.
Pellem p pelle z vniuersa que habz
homo dabit pro anima sua. Quia p

fecto vniuersos sanctos suos deū ad
hoc dedisse constat in passioes: z pel-
luras viterit z ipsorum atq; omnium ani-
me saluarent. que erāt eorum doctrina
z exemplis creditur. Ac si diceret: qm̄
sanctum appetebat virum. Quid istū
passioni ac temptacionibus dare retra-
bis cum vniuersos scros suos quasi
pellē p pelle qm̄ q; datur? es in passio-
nem z vniuersa que habent p anima-
bus eorum. Vñ qz tanta glia pellium p-
dicat: gemit vir videns paupratē su-
am xps videlicet z ecclesia: quia nulli
afficiuntur ex membris eius vetusta-
te peccati: immo generalit̄ in presen-
tiarum cuncti tinguntur peccati for-
dib; unde apłus. Si dixerimus qd
peccatum non habemus: ipsi nos se-
ducimus z veritas in nobis non est
Quid enim q peccato se infectum cō-
stet: nisi vetustatem sauciatum se
ingemiscat. Cunctis igitur liquet pec-
catis q omnes vetustate infici-
untur: eo q vicia pertineant ad vetu-
statem: virtutes vero ad nouam vi-
tam. Unde z Paulus dicit. Exuen-
tes vos veterem hominem cum facti-
bus suis: z induentes nouum. Atq;
iterum vetus homo noster simul cru-
cifixus est. Qua nimirū vetustate xpi
ecclesia confecta. quia necdum in pre-
sentiarum sine macula z ruga cē po-
test. Jure Christus in membris suis
plangens dicit. Vetus tam fecit pelles
meas z carnē meā. Per carnem quip̄
pe vulgi multitudo. Vel etiam vni-
uersitas infra Christi corpus prop̄
ter teneritudinem designatur plebis
Unde David propheta gemens. Dñ
adpropiant inquit super me nocen-
tes vt edant carnes meas. Alioquin.
Nisi caro essent vetustate peccati
consumpti: Esca inimicorum non

essent. Quos plangit, p̄beta suis la-
mentis: immo christus caput et om-
nis ecclesia eius quasi corpus vetu-
state delictorum p̄sumptos. Et adiecit.

Contrivit oia ossa mea

Per ossa namq; fortiores quicquid intel-
ligunt. Quia in passione christi etiam
ipsi apostoli contriti sunt: et p̄uore mor-
tis fugati. Sed quod ait Hec omnia deum
fecisse: insinuat iusto p̄misisse suo iu-
dicio ad consummandas passiones: et
in eius corpore veraciter que plangu-
tur accidisse. A principio ei h̄ alpha-
beti nulla minutat p̄sona. sed alia quod
dem horum ut dixi ad caput pertinent.
Alia vero ad corpus vti p̄sens et sus-
cipit in christo neque interioris aut exterioris
vlla vetustas peccati attingit. Neque os
eius contritum fuisse p̄batur sed hec in
membris contigisse iure planguntur
eo quod exterioris et interioris. etiam queque
fortia contrita in eius corpore: et vetu-
state delictorum p̄sumpta videantur. Pre-
terea et Jeremias non minus in illa p̄-
ma captiuitate quam etiam et in secula talia
sceleratorum ex causa p̄uenisse apte plo-
rans: p̄numerare videtur. Porro mo-
raliter peccatrix anima merito desinet
vetustate suorum facinorum: ita dicens.

Vetustate fecit pelle meam et carnem meam.

Neque enim pluraliter pelles sed pelle sin-
gulariter vetustate infecta lugens ge-
mit: quod primi homines expulsus a para-
disi gaudijs sunt induti. Merito siquidem
dem multorum vna est pellis vetustate
fuscata. quod mortalitas p̄culdubio li-
uore peccati contracta: per p̄uarica-
tionem primi hominis: vna omnis ve-
stis delictorum et mortis conspersio-
ne. Quia non minus et caro peccati

exterioris quam et illa omnia que infra con-
scientiam tegunt. Unde psalmista qui
si voce humani generis loquens. in
malignos spiritus deprehensus. Inue-
teravi inquit: inter omnes inimicos
meos. A feruore etenim mentis inter
spirituales inimicos vel inter carnales
quosque primos. Aliquo modo vti ut
uendi veterescim: atque assumptio no-
uitatis speciem fuscam. idcirco ge-
mens dicit animam vetustam fecit pel-
lem meam et carnem meam. dum eius consci-
entia quasi exterioris vel pellis inuetera-
tur. Et omnis eius interioris decor: quasi ca-
ro corrupta tabo peccati consumitur
Hinc quoque dicitur ait. Dum ad propi-
ant super me nocentes ut edant carnes
meas. Per quas nimirum carnes car-
nales in anima affectus designat. Ad
quos quasi ad suas leges diabolus ad-
propat: ut eos in quibus sunt quasi car-
nes edens in suo corpore cruciat. Qui-
bus p̄fecto finit: carnibus: quod aliter nos
quam spiritus erimus: ut nihil in nobis quod
edat reperiat inimicus. Sed quod mens
et conscientia nra: intrinsecus huiusce
modi affectibus cotidie replet. Quid
aliud quam pellis mortalitatis nra: et ca-
ro desideriorum carnalium vetustate
corruptitur. Contrivit inquit omnia
ossa mea: Per ossa namque virtutes qui
me demonstrant: quod sicut ossa firma-
mentum sunt corporis: ita virtutes for-
titudo sunt anime. Quibus contractis
aut oblectamentis seculi aut terrori-
bus minarum: aut vllis insidiarum do-
lis recte plangit anima merens: quia
contrita sunt ossa eius: et omne cor-
pus eius interioris exterioris veta: ad nihil
vetustate consumptum. Sequitur.

Edificauit in giro meo et circumdedit me felle et

labore

Quibus profecto versibus iuxta historiam ostendit hieremiam non minus de populo sui casus et ruinam et tribulationis sue angustias. Super quos vertit et convertit manum suam deus tota die. ut experiret verum cum sequi vel lent. Pro quibus etiam pellis et caro hieremie affecta est fame. quasi veruste se necturis profecta atque omnis vigor populi malleo percussoris diminutus; ita ut nulla in eis remanserit virtus belandi. Sed et nunc obsidione plangit inimicorum dum ait. Edificavit in gyro meo. Quod et dominus in euangelio prius defleuerat dicens. Si cognovisses et tu. Belsi diceret. Si cognovisses mala que imminet et tu quoque fieres; quod circumdabunt te inimici tui vallo; et coangustabunt te et ad terram consternent te. Et non relinquent in te lapidem sed omnia defensionis munimenta interius exteriusque decient et disperdent. Hinc quoque est quomodo propheta luget. Edificavit in gyro meo; et circumdedit me felle et labore. Quod est dicere; circumdedit me scilicet populum gentis mee tribulatione miseriarum et labore angustiarum. Non minus in secunda obsidione scelerate civitatis; quod et in prima sub qua fuit et ipse hieremias a populo. nimia cordis amaritudine veratus; etiam et pro populo labore tribulationis afflicto. Interea mystice christi ecclesia recte gemit. immo christus in membris suis quod et ipse in passione deprehensus. traditus sum et non egrediebar. Quoniam coedificaverat et pater in gyro obsidionem; quando cum armis et fustibus eum a iuda traditum apprehenderent; et non possit effugere vinculum eum ad presidem per-

duxere. Quo nimirum vallo circumseptus quasi felle amaritudinis et labore tribulationis effigitur humanitas christi. Et hoc est dicere. Edificavit in gyro meo. quod et ipsa obsidione armatorum eum apprehendentium traditus est ad passionem; ubi cibatus est felle amaritudinis et labore tribulationis. Unde et in psalms. Dedit inquit in escam meam felle; in siti mea potare me aceto. Per felle quippe omnis amaritudo passionis interius designat; et per laborem exterior in carne tribulatio christi; ut integra passio christi in corpore et in anima intelligatur. Quoniam et pro nobis intus voluit et exterius in carne vere passus fuit. Quibus profecto passionibus adhuc cotidie in carne sua et in membris suis scilicet in ecclesia patitur. quod de carne eius et de ossibus eius ipsa format; ut compleat in se ea que defunt passionibus christi. Ex quo profecto passionibus per plangit dicens

**Edificavit in gyro meo
et circumdedit me felle
et labore**

Quoniam in presentiarum omnibus obsessa malis in medio laqueorum ambulat ubi sedes est sathane. Hinc est quod hereticorum que sepe vallat exercitum; et inter fratrum affligit et replet laboribus; ac si felle amaritudinis. Quo nimirum felle symon ille magus peritus omni comoratus impietate zelo invidie movebatur christi subvertere discipulos; et ecclesiam electorum dei corrumpere. Hinc quoque quod exterorum atque persecutorum opprimis supplicijs hinc quod oblectamentis seculi huius; et rerum per mulcet blandicijs; quatinus his inlecta sempiternis fraudes bonis; Hinc

dolis hostiū cottidie inuisibiliū ppul-
 sa: z fraudib; intantū vt felle videā-
 tur repleti meroris: z laborib; tribu-
 lationū. Et ideo videns se sponfa xpi
 tantis ppediri laqueis: gemēs dicit.
 Edificauit me in giro meo: z circūde-
 dit me felle z laborib;. Quib; vtiq; in-
 tus forisve conclusa malis. Alibi ait.
 Quis dabit mihi pennas sicut colū-
 be volabo z requiescam. His igit ob-
 sessa fraudib; z iniquoz laqueis: in-
 terno dolore amaricat animi: foris
 vō vt vincat laborib; fatigat. Sed et
 anima quelibet lugens dolet: q; edi-
 ficat in gyro ei: z cōcludit felle mali-
 tie multiq; fatigat laborib;. Vnde
 me qñ se circūspicit vndiq; coangu-
 statam: z intus suis se repleti iniqui-
 tatib;. Agunt em̄ indefinenter mali-
 gni spūs si quō miseraz animā: pmit-
 tente deo prauis inuoluāt delectamē-
 tis: z pessimis eam repleāt desiderijs.
 Quoz nouissima fiant et felle ama-
 riora: om̄iq; labore intus forisve du-
 riora. Quib; nimirū laqueis obsessa
 iure dolet lugens: eo q; circūuolata
 sit malis in gyroz intus felle repleta
 amaritudinis. Sequit̄

BETH

**In tenebrosis colloca-
 uit me: quasi mortuos
 sempiternos**

Hic nanq; versus ap̄te hieremie con-
 gruit: q; reclusus in imo carceris: ni-
 mia asperitate exerciat: ita pene vt
 vitā amiserit qñ vn̄ eoz q; p reatib;
 inter mortuos deputabat. Terunta-
 men q; p̄betariū actib; futuroz de
 xpo p̄betia tenet. Et quo paulus ait.
 Multifarie z multis modis olim lo-

cut̄ ē de^o in p̄betis. Ad similitudine
 manu oim̄ p̄betariū ex sua passiōe fa-
 cti hui^o vaticiniū expleuit. vñ idē im-
 mo dñs p̄ eū. i tenebrosis collauit me
 inqt. Qd̄ sane lamentū magis ad ca-
 put q̄ ad membra p̄tinere videt. q; p
 nobis mortu^o est: z nō mortu^o seculi.
 Quia mortui seculi mercedē recipiūt
 iniquitatis suaz: mortē sibi ducūt ex
 pcti ppagme. Xps vō venit in silitudē
 nē carnis pcti. ad circo silitudinē collo-
 catus in tenebrosis. traxit de morte pec-
 catorum. Vñ signant̄ ait. Collocauit
 me in tenebrosis qñ mortuos sempi-
 ternos. Quasi qd̄ lz vere mortu^o q;
 die tertia surrexit: z hō in sempiternū
 repulit eū dñs. Collocat^o est aut̄ in te-
 nebris tanq; in inferno. tāq; in sepul-
 chro: tanq; in passiōe qñ mortui sem-
 piternt. Sz fact^o est sicut hō sine adiu-
 torio inter mortuos liber. Liber idē
 q; sine pctō fuit. ¶ Propterea cito de
 tenebris. lux ad vitā redijt. Expletis
 aut̄ his trib; v̄sib;. Beth littera que
 fm̄ altā interpretacionē cōfusio interp̄-
 tat̄. Vt sit sensus q; om̄is q; ad vetu-
 statē decedit cōfractis virtib; obsidio-
 ne vallat̄ antiq; hosti. z felle int^o ama-
 ritudinis. Quib; p̄fecto laborib; cir-
 cūsept^o q; alibi locat^o q; in p̄fusiōe lz
 in tenebris versat̄. Ideo q; p̄beta p
 p̄fusione plangit humani gener; me-
 rito sub hac littera ton^o domus rui-
 nā z maculas vetustat; plāgit. Beth
 quippe etiā z dom^o interpretat̄. Que p
 p̄fecto dom^o p̄ p̄fusiōe sua gemēs die
Vetustā fecit pellē meā
 z cetera q; sequunt̄. ¶ P̄t̄ est si qd̄ re-
 ferri z ad caput hec vetustas pellis. p
 p̄ter indurā mortalitatē carnis. Reli-
 qua vō oia sub hac littera de capite
 videt̄ de xpo magis dicta intelligūt̄.

Moraliter ho ania sub pfusione po-
 sita. his versibz gradatim se ruinosi-
 deprehensaz luget. Primum q̄ vetusta
 peccati fractis viribz corrupta iacet.
 Deinde q̄ circumvallata fraude inimi-
 ci vltra exire ad libertate venundata
 sub delicto nō valet. Et intus infra la-
 queos aduersarioꝝ repleta amario-
 ribus felle malis: z aruisepta labori-
 bus concupiscentiaru fatigata: z pon-
 deribz storiu facinoru depressa luget.
 Insup z amisso lumine collocata in
 tenebris tam quasi mortua in sempi-
 ternu. Nec se ipsam qualis sit q̄ misere-
 ra q̄ infelix quibz ve oppressa malis
 z nudata bonis videre valet. Aufferu
 tur ei iudicia dei ab huiuscemodi ani-
 ma ne vltra respicere se queat. vt in di-
 recto iudicioꝝ dei videat abyssu mul-
 ta: sed ea solim que sunt cecitatis sp-
 orbata lumine coclusa sub confusione
 sua sentiat. Hoc semp inimicus gau-
 det: ne se misera aia de tenebris ad lu-
 ce explere queat. Hinc est qd est phili-
 stei capto sampson oculos erunt ac
 deinde cecū ad molā mittūt. vt semp
 in circuitu gyrans viam vite privato
 lumine nunq̄ inueniat. Hinc quoq̄
 sedechia nabuchodonosor capto pri-
 mu ei effudit oculos deinde vinctum
 in cauea babylonē ducit. ne vnq̄ tam
 vltra infra confusione clausus lumen
 videat. Tamē quilibet talibz inlecta
 malis anima duz adhuc in carne de-
 vincita plorat. Nō vere s̄ quasi mor-
 tua se luget: dū locus ad penitentiaz
 dat. ante q̄ obso: beať pfundo: z sup-
 eam vrgeat pure abyssu os suu Quia
 vere cū hoc impletu fuerit. Null' re-
 gressus ad penitentiā erit. Interim ho
 cū in peccis iacet. pfundioribz q̄si mor-
 tui in sempiternu coclusa dolet: sed q̄
 sepe p̄ xpi grām miserate do de pfun-
 do iniquitatis ad vitā redit. Sequitur

Simel ista q̄ retributio vel plenitudo
 interpretat. vt ex ipsi interpretatione co-
 gnoscat lector plenitudinē retributio-
 nis. Que vlt q̄lis ex plenitudine deli-
 ctōꝝ retributio sequat: tres sequētes
 versiculi insinuat cum dicitur.

OMNIA

c Irucū edificauit ad
 uersū me vt n̄ egre-
 diar. Adgrauauit cope-
 de meū: s̄ z clamauero
 z rogauero exclusit ora-
 tionē meā. Coclusit vi-
 as meas lapidibz q̄dris
 semitas meas subuertit

Quis scit p̄pheta p se imo z p̄ p̄lo plā-
 gere videt: q̄ vincit in carcere copecti-
 bus adgrauat' edificat' aduersus ci-
 uitatē z p̄p̄m obsidionē amarissime
 desebat: eo q̄ ab hac liberari eos nō
 posse culpīs erigentibz in spū p̄uide-
 bat. S̄ z clama. inq̄t z roga. exclusit
 ora. meā. Un̄ dñs. ne adsumas inq̄t
 laudē z orationē p̄ eis. qz p̄fecto cla-
 mor opoz. coz. ascēderat p̄tra eos. ne
 p̄pheta exaudiret rogās p̄ eis. Et hic
 est qd ait. Exclusit orationē meā. quā
 do p̄ peccis eoz gemens ac dolēs. ne
 exaudiri meruit. S̄ z cluse s̄t oēs co-
 rru vitz: si p̄ exaggeratiōz cū eo loq̄r:
 lapidibz q̄dris semiteq̄ subuerse: ne
 forte p̄maz aut fm obsidionē possint
 effugere. Et norandū q̄ suas p̄pheta
 coclusas plangit vias semitasq̄ sub-
 uersas dū oēs exit' misere ciuitat': ho-
 stiu inuassione sp̄icit obstruos et ad-
 gualios p̄li inlaq̄atos. Letez. istoz
 sensus vsuū ad caput eq̄ z ad mēbra

pōt referri cum dicit Circūdidicauit
aduersum me vt nō egrediar. Ac si pa
tenter dicat. Excitauit aduersum me
corda iudeoꝝ. z circūdidicauit legio.
nes atq; cohortes ꝓtra me seuites
vt nō egrediar eozꝝ de manibꝝ. Quo
usq; vadam sicut scriptū est de me; et
compleant vaticinia ꝓbetarū. Ideir
co exclusit orationē eius cum dama
ret. Pater si possibile est trāseat a me
calix iste; vt omnia complerent. Sed
z ecclesia rꝑi multotiens hereticozꝝ
cōclusa dogmatibꝝ certe aut ꝓsecuto
rū vallata supplicijꝝ; vsa hac voce plo
rans z lugens totū deo tribuit quic
quid passa est ab hostibꝝ. Ac si ꝓꝓria
voce dolēs dicat. Circūdidicauit ad
uersum me vt non egrediar. adgraua
uit compedē meū ob immanitatē tor
mentozꝝ. vel multitudinē laqueozꝝ.
seu ꝓpter condensitatē prauū dogma
tis. Qd̄ frequenter cōrigisse minime
dubitāt; ita vt generalis ecclesia q̄si
vna nauis in medijs conlisa fluctibꝝ
multotiens quasi subuersa z ꝓgraua
ta doleat. Interq; nimirū picula ꝓse
pe ad ꝓbationem sui suā orationēz a
dño exclusam ingemuit. habens cuz
ꝓꝓo anchoram suā scz spem fixāz in
celo. Ne forte (qd̄ absit) q̄ ꝓsciti sūt; et
ꝓdestinati submergant fluctibꝝ. Con
clusit em̄ vias eiꝝ lapidibus quadris
dum om̄ia sanctarū scripturarū itine
ra quasi q̄dratis ꝓhilosophozꝝ elo
quijs obseruauit. ne recto tramite per
eas gressibꝝ fidei quantotius ad ꝓ
triam ꝓperaret; et omnes semitas ea
rū scilicet subtilissimas diuinarū rez
intelligentias secularibꝝ vel prauū do
gmatis subuertere ꝓmiserit disciplinis
¶ Leterū anima quelibet cuiꝝ iam re
tributio ob immanitatē scelerū suozꝝ
imminet z plenitudinē delictorū sub

mersa iacet. Quia Simel hanc vtrū
q; interpretari diximus. iure in se re
uersa deslet: circūdidicauit aduersum
me vt nō egrediar sicut; ille qui dice
bat Circūdederunt me dolores mor
tis picula inferni inuenerunt me. Qui
bus ꝓfecto ꝓgrauata compedibus
formidat. Ne nō possit euadere a sup
plicijꝝ; q; z si eius fuit corruerit; mis
erantis dei est eam de tantis laqueis
liberare. Quid em̄ miserabilis ꝓse
potest agere delinquenti; q; vt sic cō
clusa teneat carcere pessime captiui
tatis; ne vltra egredi queat ad libera
tem bone actionis. ꝓ. sup z iuncta cō
pedibus delictorū; atrocis adgraua
tur flagitijꝝ; saltez sene ꝓmoueat pe
nitentie ad remediū. Compedes em̄
ipsius om̄ia cōcupiscibilia seculari
lectamenta carnis. Necnō z om̄is int
mici doli quibꝝ cū ꝓfecto pedes con
stringunt si deit; qm̄ ꝓ fidem ambula
mus z nō ꝓ speciem. Neque sit libere
ad ea q̄ nō vident z sempiterna sunt
intendere. Adgrauant aut quōtienti
cunq; iniquitatē sup iniquitatē ad ꝓ
nimus; q; recte iniquitas sup talentū
plumbi sedere dicit. Ergo adhuc ꝓ
numerat misertari eiꝝ immanitates
cū dicit tantis ꝓgrauata malis. Et
cum clamauero z rogauero; exclusit
orationē meā. Nam inter supplicia so
lūmodo lacryme z preces ad iudicē
solantur reos; tandem vt his ꝓmo
ta pietas veniam impendat delictis;
Sed valde in nouissimis contristari
potest; quando mens rea sic sentit
offensum iudicem etiam culpis eri
gentibus; ne possit oratio transire et
ad fontem pertingere pietatis. Exdu
dit autem supplicium preces; quan
do nos sic peccare permittit etiam vt
ipsa contra nos insurgant flagitia; et

concludant oia pietatis itinera offen-
so iudice, ne possit ad eū ptingere qui
p̄sens est vbiq; z audit oia. Quia p̄-
fecto sic scriptū ē q̄ claudit aures suas
ne audiat legē: oio ei⁹ erit execrabilis

Conclusit in q̄t vias me- as lapidibus quadris.

Habent em̄ scelera z pctā quadratu-
ram suas, sicut quidā poetice ait. Hi
meruunt, cupiūt gaudent q; dolent q;
Quib; p̄fecto q̄dris lapidib; conqua-
drantur oia vicia nostroz scelerū.
Cū tandem aliquē redeat ad se infelix
nimis aia veritate infecta contracta
virib; in gyro ab inimicis obsessa, fel-
le iniquitatis z miseriarū vallata vantis
fatigata laborib; in tenebris ignoran-
tie z sub caligine cecitatis locata: con-
tra quā innumeri hostes neq̄at egre-
di z vicia deseriūt. Redeat iūcta com-
pedib; z p̄grauata, piū roget iudices
indefinēter cū omni improbitate cla-
moris. Quia et sine eo q̄ amica sit,
p̄pter improbitatē petētis, p̄mittit ve-
ritas indignatōe remota quosq̄ vite
panes pulsans rogauerit ad tanuā se-
dare. Quia p̄pe est dñs oib; inuocan-
tibus eū, oib; q̄ inuocāt eū in veritate.
Alioquin aia, z si his oib; exuta esset
malis, quō vias lapidib; quadris ob-
sessas z semitas ad patriā subuersas
trāsire posset. Quid ei aliud ē in mū,
do nisi cupiscētia oculoz z supbia vi-
te. Quā ad scripturas sc̄tas q̄si ad pa-
scua se cōuerterit; in q̄b; recte via inue-
nitur eterna; cōtinuo occurrunt lapi-
des hereticoruz; q̄b; obsessa fides q̄si
murtis ne recte inuentat inuoluitur, z
subuersio semitaz eoz, laqueis ibidē
p̄ fonte p̄parat. Cū dicat fidelis aia
cū p̄pha, Quis dabit mibi pennas si-
cut colūbe; volabo z requiescā. Et cū

ap̄lo, Infelix ego hō q̄s me liberabit
de corpore mortis hui⁹. sc̄z gr̄a dei vt
sciam⁹ de his oib; q̄ non nisi p̄ gratiā
liberamur. Propterea his exagitata
angustijs aia ad deū indefinēter de-
flectat articulū, z sub delecth s̄ra acro-
ra plorās z gemēs videat q̄ sequant̄.
Delecth nāq; iuxta quādam interpretatio-
nē, timorē significare videt̄; lz sup̄ius
tabularū dixerim. Hinc restat vt aia
a timore dei salutē cōcipiat sicut sc̄ptū
est. A timore tuo dñe ꝑcepim⁹ z pepe-
rimus sp̄m salutē. Et alibi. Cū timo-
re nostrā salutē opamini. Quid ei ter-
ribilius dici p̄t, post tā dira pcti sup-
plicia; vt s̄ hac s̄ra de deo dicat.

DELETH

v **Ursus insidians fa-
ctus ē mibi leo in
absconditis. Semitas
meas subuertit z cōfre-
git me, posuit me d̄sola-
tam. Tetēdit arcū suū z
posuit me quasi signus
ad sagittam.**

Quid terribili⁹ dici potuit, q̄ vt auctor
salutē n̄re dicat, q̄si visus insidiās nob̄
facit⁹ z velut leo in absconditis. Ursus
nāq; fera ē fraudib; plena, z nimis ge-
rens i brachijs fortitudinē atq; lum-
bis. Sed neq; q̄ p̄ se dñs h̄ loco huic
bestie cōparat, imo p̄ eas vtrasq; na-
buchodonoso: certe aut tit⁹ v' vespasi-
an⁹ designant q̄ alibi ap̄et singulari
ferus appellat̄. In q̄b; p̄fecto dei pr̄s-
ad vltionē iniquitaz z vindictā fuit. Ac p̄
h̄ de⁹ rursus vel leo fact⁹ plangit qz cū
sit clemens ac pius indulgentiarū dñs.

iusto suo adduxit iudicio contra hieru-
 rusalem. qui cū omni insidiarū gene-
 re obsideret. et sine deuastaret fortitu-
 dinis potentia. Quē dñs seruū suū
 et colonū vocat; eo q̄ in vltione puari-
 catricis seruierit hierusalem. ceteras q̄
 ciuitates subuerterit. et posuit eā de-
 solata; vastitate hostili sicut historia
 p̄dit tanq̄ turgurū in cucumerario
 vacuas sine custode reliquit. Posuit
 ergo eā dñs tanq̄ signū ad sagittam.
 p̄culdubio quia sic in medio suorum
 hostiū posita est. vt ex omni parte cir-
 cūdaretur q̄bus iā frequēter quasi sa-
 gittis vulnerata. saltē ad medicū re-
 dret necessitate cōpulsā. Quas sane
 gentes suo modificante iudicio dñs
 quasi extenso arcu cōtra eam sepe mi-
 sisse legit. vt vel sic addisceret timere
 deum expugnare se; ne ab insidijs ho-
 stium suoz. q̄si sagittarū vulneraret
 iaculis. Illa v̄o relicto deo iure se plā-
 git quasi signū ad sagittas posita. Quā
 iusto agitur iudicio. Adsi extēso arcu
 q̄sepe ab hostib; est vulnerata. Cui
 et idē aduersarius semitas subuertit et
 cōfregit. quas iā supra etiaz lugere se-
 diat. Interea vox capitis est pariter
 et corporis. q̄ factus sit is vsus insi-
 dians et qui est in cōmutabilis et sem-
 p̄ternus deus. Non q̄ ipse vt dicit a
 sua imuteretur natura bonitatis et pie-
 tatis. sed p̄pter efficientias rerū. eo q̄
 ipsum cōtra vnicū filiū suū. caput no-
 strum videlicet xpm erigere pmisit q̄
 velut vsus insidiāns fraude et forti-
 tudine sua perimere reptauit ac deci-
 pere. Non solum eū verum omne cor-
 pus eius. scz credentes in eū ab initio
 seculi vsq; in finez reptabit; sicut leo
 inquit in absconditis. In quib; p̄ose-
 cro duab; bestijs omnis diaboli seu-
 ita demonstratur. Unde signanter et

per leonem ipse humani generis ad-
 uersarius describitur. Per vsū v̄o
 eius omnia membra scz heretica et fal-
 si fratres monstrantur. Quoniam rur-
 sus licet fortis sit virib; tamen infir-
 mū gerit caput sicut et hi omnes dia-
 bolum qui semp in manifesto et in ab-
 sccondito de vnitāte corporis xpi que-
 rit. quos deuoret vel decipiat. In ab-
 sccondito quidem. quia dolo et fraude
 seuit. in manifesto quia de fortitudi-
 ne sua multū confidit. et fiducia habet
 q̄ insuat iordantis in os eius. Vnde
 quoq; apostolus ait. Aduersarius
 noster diabolus tanq̄ leo rugiens cir-
 cuit querens quē deuoret. Alioquin
 nisi de sua cōsideret fortitudine. nūq̄
 rugiens indignans et frendens iret.
 Nisi vero fraude insidiarū incautos
 deciperet. nunq̄ psalmista insidiatur
 in abscondito tanq̄ leo in cubili suo
 diceret. Sed quia virib; omnia dice-
 re nō p̄ualet. insidiarū fraudes adhibet.
 Per que nimirū duo virtutis sue
 arma. nō minus cōtra caput q̄ etiaz
 et cōtra omnia eius membra. Quō ge-
 mens p̄beta imo xpus et ecclia dicit.

Ursus insidiāns factus est mihi sic leo in absconditis

vt per hec duo mala duasq; vt dicit be-
 stias omne corp⁹ diaboli et caput vsq;
 ad antixpm contra electos dei descen-
 dit. iure plangendū ab omnib; censetur.
 He nanq; bestie sunt que venire
 cōsueverant contra dauid pastorem
 ouū et insurgere vt gregē diriperent.
 Contra quas idē q̄sepe insilites erue-
 bat ouem etiā de ore leonis et discerpe-
 bat fauces in frustra brachiaq; supera-
 bat. Iste est nāq; dauid noster qui et
 oues suas p̄ducit et ad pascua vite et
 eruit eas de ore leonis et vsq; bra-

chta cōstringit. Nos em̄ populus ei⁹
et oves pascue eius. Ad quos q̄sepe
leo iste ⁊ visus veniunt aduersarij scz
nostrī ⁊ contrarie potestates. tollūtqz
etiā arietem de medio gregis. An nō
etundē ipsum dauid tulit ⁊ quasi arie-
tem puasit. quē si nō dñs de faucibus
eius eruisset euadere nō posset. Unde
in psona xp̄i qd̄ psequeret eos dictus
est. pariebā inquit ⁊ eruebā de ore eo-
rum. scz xp̄s oues suas per vasa. da-
uid pet̄. ⁊ om̄es qui in eius fugere
passione ⁊ deinceps quoscuqz eruit tā
pene cōsumptos. Sed illa sicut sc̄ptu-
ra refert. Consurgebant aduersus da-
uid quia non minus aduersus caput
videlicet xp̄m insurgūt. q̄ ⁊ aduersus
eius mēbra. Dauid autē. Adprehē-
debam inquit mentum eoz ⁊ suffoca-
bam interficiēbāqz eos. Si autē om-
nipotentī deo. quia quicquid p̄beta
doluit eos p̄ualuisse in greges xp̄i. to-
tum virtute dei superatū est. tantū ne
oues se eoz faucibz ingerant. quoniā
morte sua eos leonē de tribu iuda in-
terfexisse patet. Hinc quoqz dauid.
Leonē ⁊ visum inquit interficiebam
ego seruis tuis. Sequitur.

**Semitas meas inquit
subuertit et confregit.**

Hoc id ipsum repetit dolens. q̄ tā su-
pra desleuerat. Et posuit me desola-
tam. scz quia supra hierl̄m. p̄beta de-
solatam sedere plangebam. Nūc vero
fortassis in seipsam reuersa imo spon-
sa xp̄i dotata eius sanguine gemit se
positā desolatā a xp̄o. Quia cū adul-
terum in q̄buslibet recipit suis mem-
bris. secū sponū minime h̄c potest.

**Tetendit arcum suum.
⁊ posuit me quasi signū**

ad sagittam.

Positus ergo christus a patre quasi
signū ad sagittam dicit. quia non mi-
nus ipse q̄ ⁊ omnis eius ecclesia in ti-
tulum contra oēs aereas potestates
⁊ eoz fallaciam erectus cernitur. In-
de visus militibz eius. Spectacu-
lum inquit tacti sum⁹ mundo ⁊ ange-
lis eius. Qd̄ in se solum xp̄us erigere
curauit. q̄si in mono machia expleturus
contra oēs bestias siluē ⁊ contraqz ea-
rum scutiā. contra oblectamēta secu-
li. ⁊ cōtra omnia eius nomini aduer-
santia. Unde quasi signū ad sagittā
se plangit positū. quia non minus in
se q̄ in suis mēbris ad repellendum
omnia iacula suscepit inimici. ¶ Lete-
rum sub Deleth littera animā a timo-
re percussa plangit dicens.

**Ursus insidians factus
est mihi. et sicut leo in
absconditis.**

Quia non minus in aperto cottidie
vi sagittarum q̄ ⁊ in abscondito insi-
diarū eius suscepit vulnera. ⁊ se talibz
decepta dol. positā iure plāgit d̄solatā

Tetendit arcum suum.

Per arcū nāqz extensum ius diuini
iudicij exprimit. qd̄ diu venire differē
quia manit xp̄us inuenire quos re-
muneret q̄ quos feriat. Hinc dauid
ait. Dediti metuentibus te significa-
tionem. vt fugiant a facie arcus. For-
tassis ergo per arcum scripturas san-
ctas libenter accipimus. et quibz qua-
si fortitudine noui testamēti et neruo
quodā duricia veteris p̄beta et edo-
mita esse creditur. Ex quibz tanq̄ sa-
gitte mittuntur ad feriendaz cordis
duriciam. Quia enim alia sagitta per-
cussa ē anima que dicit. Introduce

in domum vini, constituite me inter
 unguenta. conspate me inter mella
 quomodo vulnerata charitatis ego
 sum. quia amore languo. Habet em
 hoc arcu iudiciorum dei xpus alias
 imittere sagittas ad pungendum vicia
 z pctā. alias ho ad vulnerandas animas
 amore charitatis. In q nimiruz oia
 aia cōstituta ē q̄si signū ad sagittam
 vt hinc suscipiant vulnera charitatis
 illinc repellat omnia iacula inimici.
 Quatin⁹ suis triumphet de hostib⁹. Et
 victrix cum corona precipiat patulum.
 Sequitur Hec lra q̄ viuo vel ē interp/
 tatur. A principio em hui⁹ alphabeti.
 exinanitio xpi oñdit sicut ait aply.
 Qui cū eēt in forma dei nō rapinā ar
 bitrat⁹ ē esse se equalē deo. S; semet
 ipsum exinanituit formā serui accipit
 et habitu inuenit⁹ vt hō. Propter qd
 oia obprobria z passioēs vsq; ad mor
 tem sustinuit. Un̄ necesse fuit sb hac
 lra crescere inter agones z certamina
 passionis; q̄ is q̄ semetipm intactum
 exinanituit. semp̄ idēz est; z incōmuta
 biliter est. Et q̄ est vtiq; viuus. sicuti et
 q̄ viuus est. Ac p hoc vna vox ē creden
 tum. etiā inter supplicia tormētoꝝ dñi
 dicit aie nre. nō ē salus illi in deo eius.
 Est. quia omnino semp̄ idē z vbiq; ē.
 q̄ nusq; fuit z nunq; longe abest. Et
 hoc solū incōmutabilr tenet fides ce
 lestis omnino q; est. Ille ho iure de se
 ira fidentib⁹. licet pro nobis credat⁹ re
 spondit semp̄ z vbiq; viuo. Un̄ etiam
 delinquentib⁹ clamat dicēs. Viuo ego
 nolo mortē peccatoris. sed cōuertatur
 z viuat. Conuertat autē z viuat. quia
 vita nunq; vult mortē. sed vt ois vita
 viuāt. z cōuertant⁹ de morte ad vitam
 Hec nāq; cōsona vox est sponse spon
 so vt illa confiteatur. cor de z ore quia
 est; sponsus autes ei mor respondet

viuo. q̄tinus in nullo dubitare queat
 de illo. Unde idēz post mortē immo
 ante mortē vel semp̄ z vbiq; sine mor
 te resurrexi et adhuc tecum sum. qui
 nunq; affui. sed semp̄ tecū z in te sicut
 tu z in me fui. Qd est dicere viuo in
 te quia z tu in me viuus vt omnes lau
 diant qd viuo z confiteantur interro
 gantibus vbi est deus tuus. dicatq;
 est. Est autē vbiq; in celo. in terra. in
 tra omnia. z extra omnia. Est z in cor
 de meo per fidem. in ore per confessio
 nem. ac per hoc ipse in me est vt ego
 sum in ipso. sicut ipse ad patrem ait.
 Volo pater vt et ipsi in nobis vnum
 sint. Jam quidē ple planctus in sinuet
 videamus.

HEE

m **Asit in renib⁹ me
 is filias pharetre
 sue. factus sum in deris
 sum omni populo meo
 canticū eorum tota die.
 Repleuit me amaritudo
 dinibus. inebriauit me
 absinthio.**

Quis fatis hierusalem accidisse manife
 stum est. cum domin⁹ iusto suo iudic
 cio quasi de arcu diu extenso. quia pre
 cauere noluit ne feriretur. fulgurant
 res emisit sagittas. filias pharetre sue
 in renibus eius. Vti ibi exciperet pit
 mum vindictā iudiciorū dei. quo mag
 gis peccauerant. Quomā sicut idē te
 statur ppheta. vnusquisq; hinciebat
 ad vxoꝝ proximi sui. Per pharetrā
 nāq; abyssus z profunditas iudicio
 rum dei designat. De quo nimum

ab ipso nabuchodonosor vel reliquis
 nes contra puaricatricem hierusalem
 sagitte ab arcu directe sunt ut vulne-
 rarent eas expositas a domino. quasi signum
 ad sagittam. Quos cum propheta increpa-
 ret. saltem ut iam obsessi converterentur
 illi pro oia verba vertere in derisum.
 Unde gemens ait.

**Factus sum in derisum
 omni populo meo can-
 ticum eorum tota die.**

Quid dicitur de se ipse retrofactum insi-
 nuat. Repleuit me inquit amaritudi-
 nis. Dolet iam completum. quod dominus exerci-
 tum deus israel supra comminauerat
 Ecce ego inquit cibabo populum istum ab
 sintibus et dabo eis potum aquam fellis
 Quibus hierusalem iam repleta. inebriatam.
 propheta luget. quam repleta fuit angu-
 stis et tribulationibus innumeris; non
 minus in secula captiuitate subito. quam
 in prima sub chaldeis. quam capti sunt et
 dispersi sunt in gentibus. quos non noue-
 rant ipsi et patres eorum. atque in toto or-
 be ut hoc die cernitur sunt dispersi. Ubi
 potari sunt absintibus sed necessitatibus
 innumeris et angustiis ab hostibus.
 Et accipere potum aquam fellis. Per
 quam significat magnitudinem malorum.
 et sempiternam captiuitatem eorum iugum:
 aut certe ignorantiam legis dei. et quod sint
 repleti amaritudine fellis et pro pro-
 cepturi sunt antichristum. Ceterum christus
 qui est et uiuit. plagis quasi caput nostrum
 non minus pro nobis quam et pro illis.

**Misit inquit filias pha-
 ratre sue in renibus meis.**

Pharetra namque patris. recte scriptura
 facta accipitur. ex qua iudicia dei quasi
 ex arcu sagittas plagam excipit. cotti-

die christi corpus. quod et ipse in carne passus
 prior protulit sine vulnere peccati. Cla-
 rie quidem emittuntur de pharetra scri-
 pturarum sagitte. quas nonnunquam arde-
 tes facit. ut corda frigida calore cha-
 ritatis conualescant et amore vulnerentur.
 Ex quibus et heretici sagittas prauitatis
 sue. quasi de pharetra toxicatas
 veneno infidelitatis producit. et corda
 ferunt innocentium. Sumunt autem ex
 ipsa scriptura et sagitte iudiciorum dei quibus
 exterior homo noster timore configitur.
 et interior amore afficitur. Unde psal-
 mista. Confige inquit carnes meas a timore
 tuo dicit. Nam quod ait. misit in renibus
 meis filias pharetre sue. affectio-
 nes diuini amoris vel timoris insinuat
 ex ipsis scripturarum sagittis quasi in
 pagine emissas. Propago quippe fidelium
 iure renes accipiunt. quia sicut in renibus
 semina propagantur. ita et in fide et
 in fide et in fide in credentibus oia virtu-
 tum semina propagantur. Unde posteritas
 christi adest de renibus eius nascatur. Habet
 etiam christus in integritate oia sui corpo-
 ris membra inter que habet et renes
 de quo fidei semine propagantur et alij ex
 utero castre matris ecclesie.

**Et misit inquit filias pha-
 ratre sue in renibus meis.**

Sed sagittas quibus ad mortem vulne-
 rentur. aut ad timorem. quatinus ex his et
 vicia punitur. et virtutes calore dile-
 ctionis aduratur. Unde dauid. Tremit
 quit renes meos et cor meum. Nulla
 igitur anima que non ex iudicio dei quasi ex
 arcu protensa. his dei aut ad vicia aut
 ad virtutes vulneretur sagittis. De
 quibus profecto sagittis idem dauid
 Quoniam inquit sagitte tue insere sunt
 mihi. Nam et oes sancti predicatorum quasi
 sagitte de pharetra domini directi sunt.

Uñ hoc ipse ex persona dñi. in pharetra sua inq̄t abscondit me. Ac si patenter dicat verbū patris. Abscondit me longo in tēpe quasi sagittā electam in pharetra sua. Quatinus diu occulta tum scripturarū caligine. suo p̄ducatur sub arcu: vt probem renes et corda ludei omnium cōstitutus. Jam cetera in his versibz que sequuntur. manifesta sunt de xp̄o q̄ ipse factus sit in derisū populo iudeoz. et canticum eoz tota die q̄dū in carne cōuersatus ē. Uñ alibi. Ego sum vermis inq̄t et non hō obprobriū hoim et abiectio pleb. oēs vidētes me derisere me: locuti sunt labijs et mouere caput. Subsānādo scz et insultādo. sicut ipsi dñi passio aperitissime declarat. ¶ Repleuit me amaritudinibz et inebriauit me absinthio. Unde et in passione vinum mirratuz dedere ei bibere: qm̄ versa erat vinea quā plantauerat ipse vineā forech in amaritudinē vitis aliene. ¶ Autē in ebriatū dicit se absinthio. ostendit eū nō min⁹ intrinsec⁹ omni cordis dolore affectū. q̄z exteri⁹ amaritudinis passionis vulneratū. Quibz p̄fecto doloribz et supplicijs om̄ne corpus xp̄i vsqz ad finē. Donec oia cōsummant in eo int⁹ forisue excruciatz: et derisiones patitur a p̄secutoribz. ab h̄reticis. a falsis fratribz: ab inuisibilibz hostibz. et ab oi p̄sura seculi. Scz et aia q̄libet talibz et huiuscemodi amaritudinibz se cotidie sentit inebriari: ita vt nihil in p̄sentiarū boni sentiat dū tant⁹ in desinenter a d̄ficatur malis. Hinc sequitur.

Uñ

C Confregit ad numerū dentes meos

os: cibauit me cineret et repulsa est aia mea. oblitus sum bonoz et dixi perijt finis me⁹: et spes mea a domino.

¶ Male tractat⁹ sit Jeremias a p̄lo q̄ etiā et p̄ls ab hostibz nulli dubiū. Uñ inq̄t cibauit me cineret: quia propheta fame pene pemptus. et p̄p̄l⁹ omni penarū genere ē depast⁹. Pro quibus miserarū angonibz q̄si cinere plangit abatus: ita vt repulsa aia de corpore credat. Ergo bonoz memoria inter supplicia cito labit: sicut eoz trarioz maloz inter eterne fructōnis gaudia nō recordat. Intantū vt lugear p̄pheta finem populi sui. et spem cōuertendi a dño deperisse. qm̄ sicut impius cū in p̄fundū maloz venerit hī dñm contēpserit. Interea vox captiuis est qd̄ confregit ad numerū dentes eius. in passione videlicet ap̄stolos et discipulos. q̄ recte dentes intellicant. Qm̄ sicut dentibz oia mandamus accōminuim⁹ q̄ in corpore tractamus. ita p̄p̄los xp̄s credētes ad suū admisit corp⁹ et transposuit. Qui deniqz eo relicto timore percussus oēs fugere. Libat⁹ autē cinere etiā p̄ dauid d̄. qz inq̄t cinere tanq̄ panē māducabā et potū meū cū steru miscēbā. Repulsa ē inq̄t aia mea. scz oibz retro adnumeratis malis. ita vt et tederet vivere q̄b hī q̄s plurimū dilexerat. et ip̄ q̄s venerat. om̄i eū inseq̄bāt odio. Ergo s̄b Clauis doloris et meroris ista exaggerat et p̄ eā q̄ dicit⁹ dicta sūt r̄panē Clauis nāqz sonare videt. vel sic nō ille lzale⁹ interpretes dixerit et aut certe et nō ille. Quia licet sic dixerit. perijt finis

me^o et spes mea a dño. Non sic ille ar-
bitrat^o est. et nõ est oblit^o a deo bonoz.
vt cũ patre q̄ sunt sempiterna nõ habue-
rit. aut fin humanitate inuinitate p̄so-
ne illa p̄cipere nõ crediderit. De q̄bus
p̄fecto bonis dauid. Credo inq̄t vide-
re bona dñi in terra viuētū. Et ideo
vel sic nõ ille vt dixi arbitrat^o est sinez
perisse suū. neq; spem suā a dño et nõ
est oblitus bonoz licet repulsa sit aia
ipsi^o in eo p̄e cordis duricia iudeoz.
Secundū autē animum dolorē insinuat et
merorē. vt a deo sit inebriat^o passionis
amaritudine. ne recordari possit bo-
noz et dicat malis exacerbat^o perijt fi-
nis me^o et spes mea a dño. Quod si nõ e-
st aia apud internū iudicē. apud boies
vero q̄ tūc aderāt perisse videbat^o. in-
tantū vt dicat insitādo q̄ alios saluos
fecit. seipsum saluū facere nõ potuit.
Sicut ecclia multoties repulsa hereti-
coz malis atq; p̄s. curoz p̄teritoz ob-
lita est bonoz innumeris opp̄ssa dolo-
ribus. a deo vt finis ei^o a deo perisse et
spes videt^o. Nõ dico ab infidelibus
versutiā et interdū a fidelibz. Vñ p̄p̄e-
ta. Mei autē inq̄t pene moti sunt pe-
des. pene effusi sūt gressus mei. Quia
zelauit sup̄ iniquis pacē peccoz videns.
et cetera q̄ sequunt^o. ¶ Porro moralit^o
aia in^o fastidio septurariū sc̄tariū sau-
data recte plangit: cōfregit ad nume-
rū dentes meos q̄b̄ ruminare debui
verbū dei. Alio q̄n ois q̄ intus sc̄tu-
rarū sc̄tāz mystica audiēdo percipit.
nisi rursus meditādo vel cogitādo ad-
liquiduz ea ruminauerit. p̄culdubio
imūda erit. Hinc q̄z et lege om̄e aial
nisi ruminet diuidat vngulā: imūdū
esse censet. Ex q̄ peccatrix aia iure lu-
get. eo q̄ inimic^o etiā et ad numerū cō-
fregit dentes ei^o ne aliqd̄ in ea resi-
duū sit q̄ ruminare queat. Prop̄ea

imundā se senties plangit et cōfracti
sunt dentes eius. ex q̄b̄ cōminuere de-
buit pabulū vite: q̄ non in solo pane
viuit hō. sed in om̄i v̄bo q̄ p̄cedit de
ore dei. Verbū ḡ dei sensibz euoluere
et ruminare sanitas vite est. Idcirco
laudat^o p̄ dentes moysi vsq; ad vltimū
vite nõ fuerint cōmoti. q̄z verbuz vite
semp̄ i ore et corde ruminauit. panēq;
angeloz indelincter comedit. Et v̄o
cui cōfracti sunt dentes ad numerū ire.
ete cibari se cinere plangit. vt p̄ cinerē
ei^o mesticia cordis et p̄nia designetur.
Vñ iob cũ auditu auris dñi audisset
et oculus ei^o vidisset. idcirco inquit
ego me rephendo et ago p̄niam in sa-
uilla et cinere. In sauilla et cinere
re p̄niam agere est. nihil aliud q̄ sauillā
se ex p̄p̄latōe detz cinerē recognosce-
re. Vnder ciuitati reprobe i euāgelio
dñs dicit. Si in sidone et tyro facte fu-
issent virtutes q̄ in vob facte sunt olim
in alio et cinere p̄niam egissent. In
cinere nāq; p̄niam agere est cinerē se
sentire esse mortuoz. idō et ad p̄niam
adhiberi solet. vt ex sauilla et cinere p̄-
pendam^o. q̄d p̄ iudiciū detz culpe rui-
nam facti sum^o. Hinc q̄z lugēs dicit.
cibavit me cinere. ac si patenter dicat.
Culpis exigentibus iusto suo iudicio
q̄z verbū vite ruminare distuli. faciat^o
cinere mortalitat^o ingemisco. Sequit^o.
**Et repulsa est aia mea,
oblitus sum bonorum.**
Repulsam ergo a deo se doler. et ex-
positam ad rēp̄tationē: ne vltra iam
ad bona que sentit libera tendere pos-
sit. immo ab omnibus victozū reper-
cussa malis. in terra sauciata facer. in
tantum vt bonoz recordari nequeat
atrociobus pressa doloribus. Hinc
est quod sequitur.

**Perijt finis me⁹ ⁊ spes
mea a domino.**

Quod bene Clau littera insinuat. que si
cut dixi. ⁊ nō est interpretatur. Perijt
itaq; ⁊ nō est in dño. q̄vere finis tot⁹
cōsummarōis p̄dicatur. Aut et reuel
sic nō ille. sicuti a quo dā interpretatur.
Quia vel sic nō ille finis est. de q̄ plan
git in quo oia finiuntur. Sed ille qui
perit. ⁊ nō est. in quo fine non essentia
rerū sed interit⁹ deploratur. Hinc ⁊
spem suā a dño perisse luget. quia ta
libus p̄pedita laqueis. ad ea q̄ sunt
etigere se nō valet. ¶ Propterea signi
ficantur ⁊ Sati littera anteposit. Sati
quippe ducte iuxta quosdā aut huc so
nare videtur. Quod satis apte insinuat
q̄d velit. Ac si patenter dicat. ex p̄sona
dei aut ex p̄sona doctoris. Ducte iam
huc longe retro multis cōuoluta ma
lis: ⁊ ne indifferenter quasi errans ne
sciens queat duplex interpretatio de
monstrat. Quasi dicat. ducte ab his
quibus aduersaris Et illa interroget
quo ire debeat ille nō huc inquit. Et
sequere deprecandī viam quam insi
nuat. Et quid est quod rogare debeat
mor infert.

Z A Z

r **Recordare pauper
tatis ⁊ trāsgressio
nis mee absinthij et fel
lis. Memoria memor
ero ⁊ tabescet in me ani
ma mea. Hec recolens
in corde meo: i deo spe
rabo.**

Ab initio hui⁹ alphabeti miserias de
scribit misere ciuitatē ⁊ ⁊ passionē xp̄i
⁊ ecclesie tribulationes. ⁊ deo p̄ his
omnib; sicut ostensum est vt plangat
q̄d perierat finis eius ⁊ spes ei⁹ a do
mino. Quasi ob desperationē ex mis
eriarū opp̄sione. Sed ex eodē elemē
to q̄si diuinitus v̄auduit. p̄beta cō
monitus ducte: mor ac si noue spei ge
nere tactus animo recreatur: conuer
sus ad deū p̄ces mittit. Et mire noui
tatis ḡfa. p̄mittit se deinceps meliora
sperare. Ac si oblitus p̄teritorū dicitur.
Un̄ aia duerrat prudens lector q̄ hec
elementa nō sine magno mysterio in
diuinitis litteris p̄notata inueniuntur.
Neq; sine intelligentie sacramētis. no
luit. p̄beta ab his versib; quasi metro
ludēs inchoari. Deniq; nec existima
re cōgruit. quasi ego huiusmodi in
terpretationes singulis versib; cōfinxe
rim. P̄sertim cū ⁊ summos doctorū
res xp̄i ecclesie inuenias. ita eos inter
pretatos esse. Vel etiā alibi licet i alio
ope eadē intelligentias suis versib;
reddidisse. Quā sermo dei oculosus ē
hinc inde ⁊ mysterijs a dūmbra. Qui
bus referatis patet sensus. q̄ egregie
sp̄sant⁹ p̄ eos q̄ septuras edidere.
talia ⁊ huiusmodi curauerit p̄uide
re. Saliēt vt ⁊ fastidiū detergeret le
gentiū ⁊ aias etiā inter lachrymas re
crearet p̄j operis ad exercendū. Nec
dubiū quin de xp̄o ⁊ eius corpore ista
interpretari debere. p̄fecto cū in hac mi
sere lamētationis voce iungat cū p̄n
cipio finē. Uris q̄ dicit. ego vir vidēs
paupertatē meā. Dicat ⁊ sine recorda
ri paupertatis ⁊ trāsgressionis mee.
Hanc igitur paupertatem magni ali
quid esse putat. Et idco q̄si p̄ se agēs
eius recordari rogat. Unde ⁊ ecclesia
tante paupertati cōparticipari gaudet

qm̄ fide credit qđ dicit̄ ē a dño. Bti paupes spū qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. ¶ Propterea etiā z ipsa dicit cum capite: recordare paupertatis z transgressionis mee. Sz qrendū cur transgressionis eiꝝ recordari petat: cū nec xp̄us transgressionē admiserit peccati: nec recte transgressionē suā aliq̄s offert iudici q̄ punit. Immo rogat cū dauid auerte faciē tuā. A peccatis meis: et om̄es iniquitates meas dele. Sz b̄ est qđ xp̄s transgressionis sue orat recordari qz cum transgressionē legis z pceptoꝝ dei nullā admiserit. transgressio p nobis facta est. Hinc sane z ap̄ls qui pet̄m̄ nō fecit: z nō est inuentus dolus in ore eius: p nobis peccati facta est z maledicti: qz maledictus ex lege om̄is q̄ pendit in ligno. Et idē vt dixi qz p nobis factus transgressio. vt n̄ fas deleret transgressioes. Magnū ē igitur rogare deū patrē recordari paupertatis z transgressionis eius. qz cū diues esset p nobis factus est paup̄. vt nos sua ditaret paupertate. z inungit corpus cū capite: quatinꝰ p deprecationē capitis corpꝰ purget. Corpꝰ autem qz sine transgressionē p̄sentē nō pōt ducere vitā. Ideo replet in preſentiarū multis amaritudinibꝰ z erūnis absinthij z fellis. Nō dixit ei simpliciter Recordare paupertatis z transgressionis mee: sz addidit absinthij z fellis. Qm̄ z paupes eccl̄iarū z transgressio in absinthio versat̄ z felle: duz multis sponsa coangustat̄ laboribꝰ z doloribꝰ fatigatur. Si quomōdō camino paupertatis decocta ab his que pro transgressionē suā patienter tolerat. intus purgetur. z sponso suo passionibus afflicta deinceps acceptior fiat. Hinc est qđ dicit.

Recordare paupertatis et transgressionis mee absinthij z fellis:

Nō q̄ a dño transgressionis sue recordari vult z laborz ac certaminū que p̄ his tolerat. id ē absinthij z fellis

Memoria memor ero inquit et tabescet in me anima mea

Que nimirū vox pie recordationis ē z eterne vite. qz cum memoria vt est recte memorat. mox tabescet anima in se ad eaz suspirantis. Hinc dauid atebat Defecit in salutare tuū anima mea: z in verbū tuū sup speravi. Sic itaqz p̄beta tabescēs in se ait. Voc recolēs in corde meo sperabo. Quia cum p̄fecto corpus xp̄i ad et̄ vite cōtemplationē totū se dirigit. vtiqz in se tabescens gemit. Idqz recolens. idē inquit sperabo. Nam q̄ ait Memoria memor ero. idioma scripturarū est vt est vita viuere: z gaudio gaudere vel morte mori ac cetera que huiusmodi in scripturis sanctis inveniuntur. non superflua quidem locutione sed necessitate plene significationis nis. Quomā aliud est simpliciter viuere vel gaudere: et aliud vita viuere vel gaudio gaudere. Itaqz z memoria memorari. longe aliud significantius insinuat: q̄ simpliciter memorari. Quia memoria est ex illa memoria eterne vite que inspirata est affectus mentis nostre memorando innotrosus viuificare: vt addiscant christi membra n̄sibil aliud memorari. aut cogitare: aut diligere: quā ex illa memoria om̄ia in nobis vetustate in-

novitatem reformare. Hierogovide
 at prudens lector: quantum profecerit
 fidelis sponsa christi in tam subito sub
 hac littera postquam divinitus audit. Duce
 te: nam retro inter lamina usque ad de
 sperationem venit. Nunc vero in voce quam
 audivit quasi in verbo dei: celestia in se
 tabescens memorando percipit. Et
 deinde ea recolens que retro pressa est
 longe iam in verbo quod audivit ab his
 abducta ideo sperabo inquit. Sic ita
 quod illi ex evangelio. per totam noctem la
 borantes: nihil ceperant. Unde petrus
 In verbo aures tuo laxabo rete. Et con
 cluserunt inquit. multitudinem piscium
 Sic nimirum sic et sponsa christi retro mul
 tis querelaru vocibus afflicta et fletibus.
 mox ut precepit verbi vocem duc te. con
 valuit contra spem. et ad spem rediit.
 Memoriaque illius semper eterneque vi
 te recreata. propterea inquit sperabo. An
 me quoque post dira flagitiorum crimi
 na. et sui reatus supplicia vox est pau
 pertatis: sed mox in verbo renascitur et vi
 uificatur. cum audierit duc te: ut ille ex
 evangelio Surge. Unde continuo sub
 hac littera ad deum vocem supplicatio
 nis emittens: recordare inquit pau
 pertatis et transgressionis mee. Quoniam in
 adam quasi in primo flore transgressa
 est: et paupertatem nuditatis consecuta. Ue
 runtamen hinc occulte deum sub hac litte
 ra sub adducere iubetur. mox memo
 ria memorari dicitur: ut et filia abrahe
 per reprobationem contra spem ad spem
 rediit. Et venit ad Tertiam litteram que
 vita ut diximus. Vel iuxta alios pa
 vor interpretatur: quatinus post ama
 ras querunoniarum lacrymas primam
 pavorem id est timorem concipiat: sicut
 scriptum est. Initium sapientie timor do
 mini. et tunc demum gustat nihilomi

nus bonum dei. ac dicitur confessio vocis.

**Misericordia domini
 quia non sumus con
 sumpti quia non defece
 runt miserationes eius**

Et cetera que sub hac sequuntur littera
 Incipit ergo deinceps dispositis lamen
 tationum quimonibus moraliter reuertendi
 ad deum viam explanare: ac de se nihil per
 sumere: quod neque currentis neque volens
 se esse miserentis est dei. Hinc quoque
 ait. Misericordia domini quod non sumus con
 sumpti: quod gratia dicitur: et reliquie
 facte sunt salutes: quod non defecere misera
 tiones eius. Sed et anima quolibet
 tantis afflictis malis: recte totum hinc
 bute misericordie domini quod non est consumpta
 inter tam dira flagitia reatus sui: in
 infirmitates carnis sue: inter oblecta
 menta huius seculi: inter insidias et
 fraudes hostium: inter etiam falsos
 fratres et laqueos diaboli: et cum tot
 seculant doli et fraudes inimici: crebre
 sentibus malis: quod non consumitur
 anima totum: ut dixi: recte deo tribuit
 et misericordie eius.

**Quia defecere inquit
 miserationes eius.**

Quod bene david post reatum suum in
 telligens oratur: miserere mei deus secundum
 magnam misericordiam tuam. Et secundum mul
 titudinem miserationum tuarum dele
 iniquitatem meam. Magnam siquidem
 misericordiam contra aliquid
 magnum delictum licet immanissi
 mum imploret: multitudinem vero mi
 serationum contra innumera peccata.
 Credens et confitens quia nullum tam
 magnum potest esse delictum: et neque

tam innumera; quibus magnitudor
multitudo misericordiarum dei non ex
cedat ad veniam: tantum si conuer
tur anima ut uiuat. Et hinc est quod
ait. Quia non defecere miserationes
eius: quia in nullo deficiunt ut non de
fonte fluant pietatis. si cuiuslibet co
nuerfio non defecerit. Et hoc est insti
tum conuerfionis nostre. pauor: vel ti
mor domini: et ab ipso initium uite qua
si in dultum a deo munus. Quoniam
sicut dauid ait. Beatus uir qui timet
dominum: quia timentes deum utiq;
sapientes: sapientesq; autem beati.
Beatus enim quem tu erudieris do
mine: et de lege tua docueris eum. Nam
sanctorum pauor esse consuevit. sicut
pauor cecidit in abraham cum sacri
ficium offerret. Et dauid ait. Ego di
xi in pauore meo omnis homo men
dat. Unde constat qd qui timent deum
beati sunt. Sanctus igitur est timor
domini: quia uiuere sanctorum est pa
uor. Et quo liquet quicumq; hunc ha
buerit pauorem ad uitam transit. Cu
ius confessio vel conuerfio sub pauo
re dei quam accepta sit sequens uersus
insinuat.

Noui diluculo: magna est fides tua.

Et quid est dicere. noui: nisi post que
rimoniariū lachrimas: post dira sup
plicia: post confessionem scelerum:
post tribulationes et angustias: post
preces misericordiarum: dei confessi
onem: mor dei adesse uocem misera
tis et dicere noui tribulationem tuam
et patientiam: noui angustias et pau
ertatem: noui qd exclusa orationem
tuam ingemiscio. Nec omnia cum
pauor: aut me sint. noui ueram confessio

nem tuam: et fidei constantiam: quia
confessa es qd non defecerint misera
ones mee. Et si dicat. Et ego noui di
luculo: multa est fides tua. Et quid
est dicere noui: nisi inter tot discrimi
na approbo que humiliter gemens enu
merasti: et nosse tibi facio post noctes
cecitatis. et angustiarum tuarum te
nebras: qd diluculo multa est fides
tua. Diluculo autem dixit. quando au
rore fidei in animo ceperit dilucesce
re: et claritatem solis ad superiores pro
uehere: quando christum solem sali
cet iusticie euangelium comendat re
surrexisse. In quo nimirum diluculo
multa esse fides a domino laudatur
que prius ob infirmitatem perisse ui
debat. sicut ait. Perijt finis meus
et spes mea a domino. Consuetudo
quippe est prophetarum: cito permu
tare personas. Nec non et in canticis
canticorum: quia nunc sponsus ad spon
sam uicissim: et sponsa ad sponsum:
nunc uero ad sodales et amicos. Nunc
idem sponsus absens saltens super mo
tes et transiliens colles: frequenter qd
si absens uidetur ut amor sponse acri
us inflammatur: sed in subito multo
riens quasi pius consolator adesse
cernitur. Sicut et in presentiarum
postq; sub Terh scilicet confusionem
suarum angustiarum attingit. quasi
derelictam a deo seplangit: sed rur
sus audiens: ducit: conualuit quasi
de tenebris ad lucem: de confusione
ad gaudium: ut sub pauore et timore
dei puritatem fidei conseruaret. Con
tinuo adest sponsus quasi blandus
consolator.

Noui diluculo magna est fides tua:

b ij

Id est app: obo z eribeo me presen-
tem; que absentem qñi cru delē effectū
lugebas. Quia diluculo multa est fi-
des tua. Et illa quasi de cantie post
lamenta.

**Pars mea dominus di-
xit anima mea. Propte-
rea expectabo eum**

Quā rarus in terris; q̄ dicere possit:
Pars mea dominus. Quā alienus a
vicis; q̄ segregat⁹ ab omni labe pec-
cati; q̄ nihil habeat cōmune cū secu-
lo. Nam z dauid sub hac eadē litte-
ra octauo in loco similis posuit. Por-
tio mea dñe: dixi custodire legem tu-
am. Quia solūmō ei⁹ vor esse potest.
qui de septima trāsire ad octauā. scz
ex p̄sentiarū ad futurā z nouā vitam
Hāc is tantū iure potest dicere. pars
mea dñs. qui sub octauo versat. Qui
nihil sibi hui⁹ mundi vendicat. Qui
nō est corporaliū possessio cupiditatū
quē nō inflāmat libido; non stimulat
auaricia; nō lasciuia effemiat; nō ster-
nit ambitio; nō macerat inuidia; non
aliqua negotioꝝ cura sollicitat secu-
lariū; q̄ deo nō sibi viuūt; talis nanqz
recte potest dicere. pars mea dñs. p̄
pterea expectabo eū. Unde ad litterā
exinde veni. cui⁹ interpretatio sonat
exclusio vel bonū. Et mira dissonan-
tia videt assurgere duarū interpreta-
tionū. Si em̄ sic excludit⁹ quasi a do-
mo aliquis hospitōqz deicit. a regno
dei bonisqz fraudat eius; sicut excludit
sunt virgines que secū oleū nō tulere
Qd̄ si ita est; quō bonū poterit capi-
re exclusus a regno dei; qd̄ non arbi-
tror. Sz magis accipiendū. cui pars
dñs fuerit totus inbereat bono; totū
qz possideat illud z sempiternū bonū

totusqz exclusus sit a seclī actibz z p̄-
sentis vite oblectamentis; qm̄ p̄ccata
charitas foras excludit timorē. Unde
de sequitur.

LETB

b **Qn̄ dñs speran-
tib⁹ in eū aie que-
renti illū. Bonū est p̄-
stolari cum silentio salu-
tare dei**

Vel sicut alia habet interpretatio. Bo-
nus est sustinere z sperare in salutare
dei. Quis em̄ sustinet deū; nisi q̄ stu-
dio charitatis exclusus est ab omni la-
be vicioꝝ. Quis est q̄ sperat nisi q̄ id
qd̄ sperat; z optat z diligit. Qd̄ enim
speram⁹ p̄ patientiā expectamus. Er-
go q̄ sperat sustinet. Qui sustinet per
patientiā excludit om̄s affect⁹ carnis
z molestiarū oim̄ tumultus. In bono
em̄ excludit ab om̄i malo. Et iō vter-
qz sub hac littera sibi congruit sensus
interpretationū; vt bonus sit dñs oī-
bus sperantib⁹ in eū; qm̄ q̄ sperant in
eū iuxta dauid nō delinquit. Unde
alibi z in psalmis sub hac eadē litte-
ra. Bonitatem fecisti cū seruo tuo dñe.
fm̄ verbū tuū. Et qd̄ est dicere boni-
tatem fecisti cū seruo tuo dñe; nisi q̄
me sperare fecisti; vt esses mihi bonū.
Quā bon⁹ q̄ de⁹ istis; his q̄ recto sunt
corde. Ceteris autē in q̄ plurimis infi-
nuat locis. lz natura sit bon⁹. imo bo-
nitas; q̄ cū p̄uersis p̄uertit z cū aduer-
santib⁹ aduersat. Idcirco sperantib⁹
in festure bon⁹ dicit. Et ne ociosa sit
spes; addidit anime querenti illum.
Quoniam qui sperat necdū habet in
re quod iam tenet z fruit in spe. Pro

pterea restat. vt querat p desiderium. nō quālecuq; sed summū bonum. scilicet sponsa in canticis In lectulo meo inquit in nocte quesiuit. quē diligit anima mea. Vbi q̄ pulchre quartuo: in sinuat. omni querēt q̄ valde necessaria. Ut primū deliberet q̄d querat. et vbi illud vel quādo querat. aut q̄ditu querat. Nam cu; dicit in lectulo quesiisse eū in noctib; quē diligit eius anima. nec dubium q̄d sponsa de xp̄o loquitur. quasi quesiit eū in nocte atq; in tenebris p̄sentariū. necnō et in turbationib; rerū. Sed facile est intelligere ex euangelio quomō p̄turbatur cor discipulorū et tenebant oculi cordis eorū: quō tunc scū; mens nō sapit ea que dei sūt. sed que hominū. Quociens ergo hō noster nō videt ea q̄ dei sunt. Dormire merito dicitur. et in noctibus esse. Laudat eū oculos ignorantia cecitatis. velud somnus. Propterea apostolus filios dei negat esse in nocte. Vos eū inq̄t fratres nō estis in tenebris: vt vos dies illa tanq̄ fur arripiat. Omnes eū inquit estis filij luctus et fidei: nō estis noctis neq; tenebrarū. Unde ne dormiam sicut ceteri: sed vigilem et sobriū sum. Quia et si bonus est dñs sperantib; in se. signanter addidit anime querenti eū. Quia qui dormiūt nocte dormiunt et nocte querit: quē in nocte dormitēdo inuenire non possunt. Neq; resoluti in lecto quietis. possunt in p̄ma inueniri vigilia. neq; in secūda: neq; in tertia vigilia vigilantes. Idcirco et dñs peruigilans in oratione. frequēter in noctibus se cessasse refertur: et p̄noctans in orationibus incubuisse. Verūtamē qui querit nolle eū debet: quatinus querat quem diligit anima eius. Querit

eū q̄ sepe et nō inuenit. vocabit eum et nō exaudiet: neq; eū q̄ditu delectabitur loco in quo dormitat et dormit potest illic inuenire quē querit. Audi at ergo dicentē salomonē. q̄ sicut hostium i cardine sua vertitur. sic piger in cubiculo suo. Et si pigre venit ille qui querit. et in lectulo suo quē desiderat querit: nō inueniet eum. Et illo relinquenda est dormitatio dormiendū excutien dus somnus ex oculis nr̄is: et quis adhuc nox sit. dande sunt tamen viglie vt possit qui querit inueniri. Licet alia interpretatio habeat. odor thimiamarū in lectulo meo. ramentum dormientib; nō recte inuenitur. Unde et sponsa que eū non inuenisset in lecto. exurgā inquit. et circumbo autatē et in mundinis et in plateis. et queram quē diligit anima mea. Quesiuit eū et nō inuenit. Quia licet diligentiaz et sollicitudinē adhibuerit. nō vt opozruit quesiuit: ideo minime inuenire valuit. Hinc quoq; anime querenti deū primū requirēdus ē modus querendi: vt inuenire queat. Videlicet nō cum desidiōsis in lecto. neq; in mandanis. neq; in plateis. neq; in vllō isto loco vbi aut cecitas vertitur aut odio sa seculi negotia meditantur. vel lasciuia puagatur. Unde et iesus arrepro agello vendentes et ementes omnes de templo eiecit: ne domus patris eius domus negotiationis esset. Quid eū prodest in plateis eum querere: vbi sicut propheta dicit. vox eius nō est audita: merito igitur sic querentes animā custodes ciuitatis huius circumuolantes ciuitatē. errantē eam inueniūt. et deprehendunt errorēq; ipsius reuelant: quod neq; in plateis. neq; in mundinis neq; in lecto. aut in nocte cecitatis bñ que-

ritur. Custodes autē ciuitatis nostre doctores vel sermones sunt pphetarū in quibus si recte interrogatus fuerit. manifeste cū inuenit. Sicut sponsa dephensa non pteruit interrogare eos. sed ait. Nunquid quē diligit anima mea vidistis? et cum ptra. silem inquit paululum ab eis; inueni quez diligit anima mea. Ex quo pfecto liquet. q. velamento operi sunt sermones pphetarum. atq; eloquia ac testimonia scripturarū sanctarū; in quibus christus latet absconditus. Quos cum pertransissem inquit. inueni quem dilexerit anima mea. Scilicet patriarchas et pphetas. necnō et eorum obumbrata dictoꝝ eloquia. in quibus et pmonstratus. et declaratus ostēditur deus homo. Tribus nāq; modis dilectus scilicet verbū patris fide atq; cōfessione et conuersatione cum probitate doctrine queritur. Unde dauid. Querite dominū. querite faciē eius semper et ecce quousq; querēd. Donec inuenias quē diligit anima. in pfecto patris lumine resurgentem. Porro vbi querendus sit insinuat moyses. non quasi sursum aut deorsum. seu cetera que in deuteronomio cōtinentur. sed in corde tuo inquit et in ore tuo. tantū vt pacē indultam a deo retineas; q̄a in pace factus est locus eius in syon. Loquitur autē pacem in plebem suā. et in eos qui conuertunt ad cor. Vbi si recte querimus. ibi querendus est vbi. p̄p̄inquis inuenitur. Quia p̄pe est verbū eodem legistatōre teste in ore tuo et in corde tuo. Inuenitur autem vt diximus in sanctis suis. inuenitur autem in scripturis. Ergo qua querendus est. ibi vtiq; quo inueniri queat. Et tūc itaq; quādo p̄pe est. mo-

nente p̄beta. Querite dominū dum inueniri potest; inuocare eum dū p̄pe est. Quia prope est omnib; inuocantibus eū in veritate. Igitur q̄ immēsus est sine fastidio cum fide querens duos et quia vnus idemq; est; semper magis magisq; sine vlla p̄muratione amandus. Hinc quoq; sequitur.

Bonū est cū silentio prestolari salutare dei.

Uideat prudēs amicus de tayo more postq̄ moraliter cepit vires resumere. quantū profecerit mens ecle; sibus iustitia disciplinis; exclusa ab omnib; que mūdū sunt. etiā vltra angelicam dignitatē. et ea que sunt recōdita. vt inueniat quem dilexit. Unde summa deliciarū inuento bono. bonum fatetur sustinere et sperare in salutare dei. Et huic bono semper inbeat bonum esse fatetur viro. cū potauerit iugū graue adolescentie sue.

J O H

¶ Edebit singulariter solitari⁹ et tacebit.

Hec ergo bona exclusio est. vt sedeat secum solus cum deo quicunq; se sepi⁹ vt portare iugum graue in iuuentute sua. Sedebit inquit singulariter et solitari⁹; q̄a tulit iugū graue. ¶ Sed q̄a hec institutio tantū moraliter addiscitur. querendum de quo iugo dicatur. Quia est et iugum graue super filios adam a die ortus eoz. est et iugum in fidelitatis. Est autē et iugum domini leuetq̄b suarū virtutū spe remuneracionis solatur. Et hoc fortassis iugū graue. id est iugum emendationis iu-

Ve dicitur iuxta illud. Venite ad me omnes qui onerati estis. et tollite iugum meum super vos. Si quis autem antequam graui oneretur sarcina peccatorum iugum singulariter se debet. Non cum plurimis est conferendum: sed cum illo qui cum deo singulariter in spe est collocatus. verum tamen querendum quomodo iugum graue sit. cum dominus iugum suum suauiter esse dicat. Et grauis iugum tantum posuit. nec addidit graue. et si ita sit. Porro iugum suauiter dicitur et onus leue. Nec tamen iugum leue dicere voluit. Propterea potest iugum verbi graue esse sed suauiter. Graue adolescentibus quod etas est florulentior. non iugum verbi subiectio animi prebere ceruicem. Potest et graue verbi iugum videri christi ecclesie. propter onera discipline. austeritatemque correctionis. pondus abstinentie. restrictionem lasciuie. Si quisdem hec omnia operatur christus in suo corpore: quatinus suauiter sit onus ferendi fructum gratie. spe remunerationis eterne. suauitate purioris conscientie. Namque iugum verbi suauiter dicitur. et onus obedientie leue: quoniam qui iugum verbi patienti ceruice susceperit. discipline onus graue esse non poterit. Ergo qui iulerit in iuuentute iugum graue. propter iuuentutis sue estus. sederitque singulariter cum deo et siluerit. Revelata sibi gaudens diuine remunerationis eterna mysteria. iure prestolabitur salutare dei. Certe autem silebit non opus habens excusatione peccati. cum matura confessione peruenit. et prope ra correctione deposuit. Non enim dicitur huic que in iuuentute non congruenter. quomodo inuenies in senectute.

te. Simpliciter autem potest et sic intelligi. quia primo portauerit iugum verbi. hoc est a iuuentute. Non se misceuerit cum iuuenibus: is autem sedebit seorsum donec plena se perfectione virtutis erudiat. magna animi induat patientia. Ita demum ut percutienti se possit prebere maxilla. ita ut cedens contempus iniuria: mandatis obsequatur celestibus. Magnus est enim a vicis abstinere iuuenibus. vel ea in ipso vestibulo iuuentutis derelinquere. Lubrici enim et perplexe sunt vice iuuentutis. Unde salomon tria sibi impossibilia intelligit. et quartum non cognoscit. Vestigia leuise aquile. vias serpentis et semitas maris: et viam viri: et dauid. Delicta inquit iuuentutis mee. Iuuentis enim non solum fragilitate lubrica etas perorabitur. verum ignorantia celestium mandatorum: plerumque delinquit: quod est qui leuat iugum graue super se a iuuentute sua. nisi qui omnibus seculi renunciat delictorum turbarum fugit. et molestiarum omnium equanimiter fert tumultum: super se quidem leuare dicit iugum graue: quod nisi gratia dei adiutus. sem se ferre non poterit. Idcirco recte super se tulisse dicitur: quoniam ultra vires est corrupte nature quicquid de celestibus ad nouitatem vite imperat. Sequitur Iob littera que forte principium aut desolatio interpretatur. Sub qua plangitur pro viro supra premisso quod ponet in puluere os suum. si forte sit spes. Vel etiam iuxta aliam interpretationem. Dabit in sepultura vel fossura os suum. si tamen est spes patientie. In quibus valde discors vel dissona videtur interpretatio. Quomodo principium sit quod ponet in puluere os suum propter spem. Vel qualis esse potest desolatio.

tiomisi quia nunc moraliter agens.
post miserarū suarum supplicia. post
diras tormentoꝝ angustias. fide sibi
reddita principuz est nostre. nosmet
primū recognoscere. oia pro dño to/
lerare. Licet hec oia superius sed nō
dicta intelligant. quia et si cōgruimur
z conregnabimus. Unde inquit.

**Dabit pcutiēti se maxil
lā. saturabit obprobrijs**

Et dñs in euangelio docens virtutē
patientie ait. Qui te pcuterit in ma/
xillam pbe ei z alterā. Vult em̄ nos.
z iniuriarū esse patientes. nec referre
facile. sed necdū ferire. Patientia em̄
humilitatis iudiciū est. z ideo qm̄ de/
solata ac destituta erat ille hierusalēz
dabit inquit pcutienti se maxillā suā.
Sed meli⁹ de xp̄i ecclesia. i. toto corꝝ
pore suo accipitur. cui bonus est dñs
speranti. z cui bonū est p̄solari cū si/
lentio salutare dñi. cui etiā bonum est
dare pcutienti maxillā suam. vt nō se
s̄ducatur iniurie. nec declinet cedis do/
lorem. sed pcutienti maxillam offerat
Admiruz post q̄ audiuit longe retro
ducte. moraliter euāgelij describit. et
ideo ait. Dabit pcutienti se maxillam
vt intelligas siue ei qui pcutere volue/
rit. siue qui iam pcuterit vltro neum
corpus xp̄i se offerre debere omnibz q̄
gratia christi contulit nobis. vt sit in
iudicium christi ecclesiā nō aliter esse
saluandā. q̄ per euāgelij disciplinā
z tunc bonum principium ei incipere
cum ceperit euāgelij p̄cepta seruare
z operibus mandata domini imple/
re. Vt cum p̄pheta dicatur. Quid re/
tribuam domino pro omnibz que re/
tribuit mihi. Calicem salutaris acci/
ptam z nomen domini inuocabo.

Alioquin quomodo iugum captiui/
tatis de sua deponat ceruice graueꝝ
nisi cum se subdidit iugo xp̄i leui.

**Et satiabitur inquit
obprobrijs.**

Non dicit subdidit obprobria. sed sa/
tiabitur. qz facile est vnā aut alteram
sustinere contumeliā. Unde addidit
satiabitur obprobrijs. Quoniā faci/
lius dñi moueret misericordiam. ob/
probriorum complurū deformitate
miserabilis. Vbi ostenditur auditas
desiderioꝝ z libertas gr̄e cū dicit. Da/
bit pcutienti maxillā. z dauid fugies
absalon satiabit obprobrijs semet/
cōuitijs. qm̄ male dicebat ei. virū san/
guinariū cum appellans. Ipse vō ma/
gis humilis coram deo volens vide/
ri. vt mitigaret offensam domini. cui
abyssus vindicare euz velle. Quid mi/
hi inquit z vobis est filij sarute. ideo
maledicit mihi. quoniam dominus
iussit illi vt maledicatur. si quomō vide/
at humilitatez meā. et retribuatur mihi
bona. p̄ maledicto. Nam ideo voluit
obprobrio saturari. qm̄ cum cōpleta
fuerit humilitas. peccatū fuerit scuri/
efatas insinuat dicens. Loquimini aut
ad cor hierlm̄ z consolamini eā. quia
cōpleta est malicia eius. z vt alij codi/
ces habēt humiliatio. solutū est peccā/
tum eius. dimissa est iniquitas illius
quia suscepit duplicia de manu dñi. p
omnibz peccis suis. Felix igitur desola/
tio sub hac l̄sa monstrat. quia vbi de/
solatio tibi sequitur humilitas. Et recto
ordine humilitate patientia. patientiā
autē p̄batio. p̄bationez vō spes. Qd
habes z in ap̄lo. Spes aut nō cōfun/
dit. quia charitas dei diffusa ē in cor/
dibus vestris p̄ sp̄m̄ sc̄ctm̄. q̄ vtiq̄uoꝝ

C A P I T U L U M

Non enim inquit humiliavit ex corde suo et abiicit filios hominum

strop. e. psolator affectuū. Idarco bo-
num e. viro cū tulerit iugum vt sedeat
solitarius. aut certe in spe singulari
cōstitutus: quia deus vt aiunt semp
impari gaudet numero. In egenus
ille z paup i psalmis gemēs ac lugēs
Vigilauit inq̄t z factus sum sicut pas-
ser solitarius in tecto. Quatez ait vt
supra dixi iuxta aliā interpretatōē da-
bit in sepultura os suū vel in fossura:
ostendit admōdū quendam patientia
racinūstare. vt tanq̄ sepultus nō lo-
quatur. imo quodā virtutum aggere
obstruat vocē. ne doloris emittat que-
rimoniā: tantumq̄ pondus asserens
patientie. quā spes s̄ueat: vt vocē ip-
sam velud quodā busto ac tumulo se-
peliat atq̄ includat: quā nulla extor-
quere. nullaq̄ excitare possit iniuria.
Qd̄ dñs bene dese in passione sua ex-
emplū p̄buit. Qui sicut p̄beta dicit.
quasi ovis ad occisionē ductus est. z
quasi agnus corā tondente se. sic non
aperuit os suū. Videat prudēs lector
vir iste videns paup̄tē suā: post fla-
gella. post cōrrectionē. post angustias.
post querelārū lachrymarūq̄ voces.
moralt̄ quātū p̄fecerit: z sic deinceps
Laph litteraz c̄doctus veniat. Laph
q̄ppe manus vel etiā fm aliā interp̄e-
tationēz curuatus interpretatur: Eo q̄
omnes q̄ recte sentiunt sub manu dñi
curuant. Manus autē dñi sup̄ malos
est. vt aut puniat aut certe corrigat.
Et ideo vir tantus humiliat̄ p̄ressu-
ris. z correctus disciplinis. ceruicem
sub manu dñi curuare gaudet: dñi hu-
militatur ad penitentiā. Et fm interto-
rem hominē ceruicē cordis ac mentis
flectit ad dñm. spem habēs q̄ non re-
pellit in sempiternū dñs. Quia si ab-
iecit z misereditur fm multitudinem
miserationum suarum.

Siquidē ipse sonus versuū insinuat.
quid sit curuari sub potenti manu dei
patienter scz oia sustinere. eo q̄ nō re-
pellit in sempiternum dñs. Quaten-
scunq̄ vir iugū ferens inclinatur ad
flagella. ad penitentiā. ad cōruentia
ad obprobria: quasi curuari videtur
ad humilitates verā. Undēz p̄beta
dauid sub hac littera inq̄t. paulomi-
nus cōsummauerē me in terra: abie-
ctum sentiens z expositū ad certamē
na. vnde ceruicē mentis flectit ad do-
minū. De qua p̄fecto ceruicē dicitur.
nō sic flectas vt cireulū collum rotum.
Qui em̄ cor suū nō flectit ad humili-
tatem z misericordiā: frustra ceruicē
suā curuat exterius ad supplicandūz.
Propter qd̄ autē hic faciat̄ obprobriū
singulariter in spe subiectus: fidēter
ait. Quia si abiicit: z misereditur fm
multitudinē misericordiā suarum.
Ad hoc quippe affligit dñs z corrigit
vt misereat. Qd̄ bene intelligens vir
videns paup̄tē suā. si duciat̄ aiens
de deo. Non em̄ inq̄t humiliavit ex
corde suo deus vt faceret penitē nris
neq̄ abiicit filios hominū. Dauid
ergo vt humiliemur z curuemur: co-
ram eo: quatinus z misereat. Propte-
rea in superioribz idē p̄beta sub hac
littera ostendēs gemitus plebis z hu-
militatē ait. Ois populus eius inge-
miscens. querētes panē: dederunt de-
siderabilia sua in escā. vt reficiant ani-
mā. vide dñe z aspice. quia factus sum
vilis. vel sine honore. Ergo q̄ anime:

ne querit refectionē. iure humilitate
curuatur. quo possit citius peruenire
ad dñi misericordiam. ac sentire in bo-
nitate. quia si abiicit et miserebitur.
Ideo q̄ tanq̄ curuat⁹ multo ampli⁹
sua z mente q̄ corpore; totū se flectat
ad multitudinē misericordiarū dei. sciens
q̄ non abiicit. ne q̄ humiliat⁹ ex cor-
de suo filios hoim. vt pumat ad sup-
pliciu. sed vt emēdet z releuet ad salu-
tem. cuius pfecto sensus cōsequētis.
sub lamech littera psequitur.

LAMECH

Quōd cōteret inquit
sub pedibus suis
oēs vinc̄tos terre vt de-
clinaret iudiciū viri in
cōspectu vultus altissi-
mi: vt puerteret homi-
nem in iudicio suo: do-
minus ignorauit.

Et est quantū ad nostrā expectat lati-
nitatis eloquentiā. mira versū cōpo-
sicio more metri. vt tres ab vna inci-
piant versus parte vnaq̄ terminetur
clausula verbi. Quasi dicat dñs vt
conteret sub pedib⁹ suis. omnes vin-
ctos terre ignorauit: vt declinaret iu-
diciū viri. dñs ignorauit. vt puerteret
hoim in iudicio suo ignorauit. Quia
pfecto de⁹ mauult saluare correptos
q̄ dānare p̄ternos. Et hec est sub La-
mech littera magna versū disciplina
vel cordis confessio: q̄ vt s̄ iā dixi. La-
mech disciplina interpretat⁹. vel cordis.
aut certe seruo. Quib⁹ nimirū sensib⁹
magna detollit⁹ obscuritas. vt intelli-
ganus sub omni integritate z disci-

plina xp̄i. cū oī puritate cordis sollicit
te seruāda esse q̄ dicunt: qm̄ qui bz di-
sciplinā xp̄i. seruare se p̄tē p̄cepta
salutis. z cordis puritatē. Neq̄ enim
sic abiicit oēs vinc̄tos terre sub pedi-
bus vt cōtereret. Vinc̄ti autē ēre sunt
oīs terre criminib⁹ obligati. Quos
vt cōtereret dñs sub pedib⁹ suis igno-
rauit. quia nec sic abiicit vt repelleret
imo vt sub ditione oēs p̄stiteret sua
eo q̄ de filio inq̄t. P̄ia subiecasti sub
pedib⁹ ei⁹. Quā quia cōstitut⁹ est iudex
oim fideliter cōstitutur. iudiciū viri vt
declinaret dñs ignorauit. Sed red-
det vnicuiq̄ iuxta opa sua: z vt puer-
teret hominē in iudicio suo. licet in p̄-
sentiarū in differentē accipiant. etiā cū
ibi dñs ignorauit. Quā mala q̄ a do-
mino inferunt. aut iuxta supplicia sūt
meritorū: aut futurorū. p̄banones sūt
p̄miorū. Ergo aduersitas q̄ a dño est
plena iusticie. plena equitatis. plena
miscōie est. Quā fm̄ disciplinā xp̄i. p̄-
tetur cordis innocentia. z dicit vir vt
dens deū. sermo diuinorū eloquia pre-
ceptorū. Quā est sunt heretici qui deū
falso criminētur. crudeliter affligere
aias luteis deuinctas domibus. z in
veteri restamēto q̄si ex p̄iudicio q̄q̄
punire: hic autē sub disciplina xp̄i fla-
gello eruditus. iuxta qd̄ p̄pheta inq̄t
virga castigaberis filia syon cordis
cōfitef puritatē: q̄ oia iusto dei mo-
deramine agant. vt salutē oib⁹ se tri-
buat inuocantib⁹ in veritate. Et fm̄
interpretationē s̄re. libere de se clamat.
seruo disciplinā castigatōis. seruo pie-
tatē. p̄fessionis. seruo cordis integri-
tatē. seruo inlibarā inf̄ oēs hereticorū
fraudes. x̄tutē si dei: seruo dilectionē
in spe singularit̄ subiect⁹ sub dei pre-
tione. Bie intractabilr̄ gerens qd̄
nō repellit i sempitēnū dñs. Magn⁹

igitur puerus sic monstrat. ut inter
eos tuncque vite discrimina separari ne
queat a charitate xpi. Sed dicit cum
pheta dauid etiam inter flagella. Ecce
sicut oculi seruoꝝ in manibus dñorū
suorū. Et sicut oculi ancille in manibus
dñe lucēta oculi nri ad dñm deū nrm
donec misereat nri. Post hui⁹ igit si
dei cōstantiā venit ad mem litterat: et
surgit quasi pugnatric iusticie cōtra
oēs ep̄p̄ureos vel etiam eos qui dicit
deū non curare mortalia. Contra q̄s
etiam psalmus. Ixij. attollit: in q̄ aiunt
ipsi pueria sentientes. Quō scit deus
aut si est scientia in excelsis. Pro quo
etiam p̄ntes vsiculi icrepare vidēt eos.

MEM

Quis est iste inquit
qui dixit. ut fieret
dño nō iubente. Ex ore
altissimi nō egrediētur
nec mala: nec bona. q̄d
murmurauit homo vi
uens vir p̄ peccatis suis

Hec ut dicit sub Dem lra plangunt.
Mem q̄ppe ex intimis vel ex ipsis in
terpratur: et ut alij dicūt ignis ex vlti
mis. Sed utrūq; non discordat a tex
tu hui⁹ lamēti. quia magni ex ardore
amoris est. q̄ tā nō p̄ se cōtra impro
bos. q̄ p̄ deo fide decertare videtur.
Arbitrat̄ em̄ obsequiū se p̄stare deo.
si p̄tra obloquētes q̄si de celso vertice
subsannādo dicat: Quis ē iste q̄ dixit
ut fieret dño nō iubente: Ac si patens
dicat. Quis ē iste cū sit ante et puluis
suo inflatus spū. q̄ audeat de imēsoꝝ

incircūscripto deo suasorijis disputa
re verbis et subsannare nos q̄ flagel
lamur. ac si filij adoptionis ne cū hoc
mūdo dānemur. Quib⁹ p̄fecto verbis
paret: q̄ nihil nō iubente iusto et vero
dei iudicio fit in nobis. Et propterea
q̄cqd̄ sup̄tus p̄ra deū lachrymādo p̄
tulit. magis ex fonte pietatis venit q̄
ex querimoniarū p̄iudicio. Vñ p̄ns
lra ex intimis sonare videt: qm̄ q̄cqd̄
causa cōfessionis intulit. ex intimis vi
scerib⁹ fluxit. et ignis charitatis dei ex
vltimis p̄cordiaz manauit medullis
ut quodā neru caloris dei intus con
cremaret ossib⁹. Sic deniq; longe su
pra in eisde threntis eiusdeꝝ rextus lre
hoc cōtinere videt. Et alto inquit mi
hi ignē in ossib⁹ meis. Bon⁹ ergo de⁹
q̄ nobis hūc imittit ignē. Vñ diligen
tes eū. grām et gloriā meritoꝝ in con
spectu ei⁹ inuenire possim⁹: et quē in
nobis mītrat ignem ipse nos doceat.
Bit em̄. ignē veni mittere in terrā. Et
qd̄ volo. nisi ut ardeat. Bon⁹ igitur
ignis quem vult oim saluator: magis
magisq; accendi. Desertim cū et ipse
sit ignis vorax. qui nostra peccata cō
sumer. intimisq; pectorib⁹ sui diuine
cupiditate cognitiōis infundat. qua
tinus redeat in nobis cor nostrum ut
capiat diuinariū seriem scripturarum
et hauriat fontē. salientis in vitā eter
nam. Hoc nāq; igne cleophas cor suū
dicebat ardere cum christus ei aperit
rescripturas in via. Profunda igit
in verbis dei videmus mysteria: id
circo ex intimis vel etiam ut alius in
terpres ait. Et ipsis debet ignis accē
di. quasi ex vltimis viscerum ossibus
ut exurat in nobis fenum. stipulā vel
plumbū iniquitatis. vel quicquid se
cularis est vite: quatin⁹ liquefiat igne
diuino ferreus quidā peccati rigor. et

supno mollescat incendio. Intantum
 ut etiā contra insolentiā reproborū ipsi
 p̄fidē decertare videamur. ac dicere.

**Quis est iste qui dixit
 ex ore altissimi nō egre/
 diēs nec bona nec mala**

Presertim cum z mala. nō nisi iusto
 suo iudicio ab ipso fiunt. nec bona nō
 nisi ei⁹ misericōdia p̄stant. Non dico bo-
 nis z sanctis. verū etiam q̄sepe repro-
 bis et damnatis. Unde professionis
 voce de vtriusq̄.

**Quid murmuravit iqt
 hō viuēs vir p̄ p̄ctis suis**

Ad z paulus. **Q** hō inqt tu q̄s es q̄
 respondeas deo. Nunq̄d p̄t dicere
 vas figuli. s. testa de famijs terre. q̄re
 me sic fecisti. Alioquin in oibz. Quid
 murmurabit hō viuēs. Aut certe q̄d
 diciturus est vir p̄ peccatis suis. Cum
 oīa cōcluserit deus sub pctō. vt omne
 os obstruat. z fiat oīs mūd⁹ subdit⁹
 deo. **Q** Leteruz desides aut vecordes
 fingant de cordibz suis deū vt dixi nō
 curare mortalia. Ab ipso sunt vti aīa
 confitef disciplinis xpi erudita. mala
 vel bona. Idcirco opulata est oīs ini-
 quitas. Nec habet q̄d respondeat hō
 cōpositus deo. et si fiat vas in contu-
 meliā. Dum cotidie meliorant vasa
 aurea flagellis dei. z argentea in ho-
 noribz hoc q̄ppe habet ex intimis. hoc
 z ignis ex vltimis. hoc ex ipsis. vt oīs
 sapientiū sensus. oīs sermo piū dētū.

His flagrantū rēpratio passiōum.
Omnis conatus actionis. calore re-
 coctus amoris dei incipiat esse precio-
 sior. **B**on⁹ igit ignis charitatis dei.
 bon⁹ ex intimis visceribz affectus amo-
 ris. bon⁹ ex ist⁹ timor p̄seuerās opa

tionis. quo cor⁹ omne ecclesie in mu-
 tuā a dolescit grām. **B**on⁹ quidē dile-
 ctionis ignis. quo vnūq̄sq̄ sanctus.
 ad reuerentiā sui auctoris accendit.
Sed qui deuz diligit igne charitatis
 accensus. Non p̄funtorie diligit. sed
 z ex intimis diligit legē eius. z ex ipis
 p̄cepta eius. Custodit z ab ipsis iusti-
 ficat cor suū. Non auditu dictorū sed
 studio adimpletionis atq̄ imitationis
 factorū. verū in bis oibz non habet
 viuens hō q̄d murmuret p̄ peccatis
 suis. **I**ustus autē inqt sp̄s diuinus
 meus ex fide viuūt. **Q** si hō viuens iu-
 stificat⁹ ex fide. iustiq̄ optibz fidei vi-
 uificat⁹ nō hz q̄d dicat. Quātom agis
 imp⁹ et pctōz. **U**n signant aīr. vir p̄
 pctis suis. vir nāq̄ serus est nomen.
Nō vō cōmune est omnibz. **U**nū si qui
 dem eorum ex natura. Aliud vō con-
 tingens ex grā. **E**t nec q̄ ex ppagine
 originis p̄me nature flagellat. Neq̄
 vir qui is ex grā discernit. **U**terq̄m
 licet viuens fide dū p̄ peccatis affligi-
 tur. Non habet q̄d testa contra figuli
 respōdeat. vel q̄d dicat. cur me fecisti
 sic. vel quare ita facis. **Q**d bene intel-
 ligens iob. licet multis ex cruciat⁹ sup-
 plicijs in oibz iure bene laudat. q̄d nō
 peccauit labijs suis. neq̄ stultū quid
 contra deū locut⁹ est. **U**n cū aliquis
 fide viuens vt augeat meritis. neq̄
 vir iā grā discretus a sero infirmant⁹
 vt a suis purget delictis. tñ pie a dño
 corripitur non habet q̄d obiciat deo.
 quātom agis is qui iure in massa p̄d-
 tionis cōnumeratus dānatur. Quo-
 rum omnium nec mala nec bona. nisi
 iusto dei iudicio puenire recte credun-
 tur. **N**unc ad **N**un litterā moralis
 quod sempiternū sonat sensus venire
 gaudet. cuius vt dixi s̄m hebraicam
 veritatē sempiternū interpretatio sonat.

Et si alius interpres vnicus dixerit
 Aut certe pascua eorum illud significa-
 re voluerit quod nulla ecclesie alia sint pa-
 scua quam christus in cuius se pascuis loca-
 tum propheta letat dicens. In loco pascue
 ibi me collocauit. Ipse enim nos reficit
 et pascit bonis pascue sue sacramentis
 sanctis diuinis; et veritate agri pleni quam
 beatus dixit dominus. Qui odor emanat odor
 suauitatis quasi de nouo flore sancte re-
 surrectionis. De cuius nimirum plenitu-
 dine veritatis in persona patris. et ple-
 nitudo inquit agri mecum est. Et quo per-
 fecto liliu nascit coualliu ob candore
 eternitatis. Necnon et rosa propter sangui-
 nem dominice passionis. Que sane pa-
 scua sunt scripturarum mystica sacra-
 menta in quibus monemur admodum
 ut scrutemur vias nostras et queramus
 et reuertamur ad dominum. Tria siquidem
 proposuit. ut scrutemur quasi ad vnguem
 philosophorum vias nostras: et quera-
 mus certe quid facti sumus. aut quid
 fuimus. Et cum inuentum quod ad non esse re-
 tendimus necessitate compulsi reuerta-
 mur ad dominum ubi principium littere nos
 inuenerat: quasi ut promisi et principium inter-
 pretatur. Hinc vnicus patris ait filius
 Ego principium quod et loquor vobis. Ex
 quo patet litterarum interpretatio sen-
 sus: quod ab infantia puulos elementa
 hebreorum quibus etas pueris assuevit
 usque ad maturitatem virtutis exere-
 scere. Nos informant ad diuinas la-
 center et mysticas intelligentias inte-
 dere. Unde et eadem. Hinc littera vni-
 cus interpretari dicitur: qui verum prin-
 cipium esse credit et pascua eorum qui re-
 uertunt ad ipsum. Bona quidem pa-
 scua sunt: et scripturarum studia celesti-
 um: in quibus cotidiana lectio pasce-
 mur: recreamur gratia. reficimur disci-
 plinis: Quia ea que scripta sunt degustamus

aut precepta frequenter ruminamus. Bo-
 na igitur pascua christi quibus grex domini sagi-
 natus: bona etiam in quibus vnice patris prin-
 cipium vite pascitur: inter alia in splendo-
 re scripturarum. Unde monet egregie. leuemur
 cordis nostra cum manibus ad deum in celos
 ubi vera sunt gaudia. bona sunt pascua
 lilia couallium vernantia rosarum. Sed
 neque ad ea recte corda sine manibus le-
 uant: neque manus sine puritate cordis
 ut et integritas fidei nos comedet do-
 et operatio fidei que per dilectionem operatur non
 minus nos quam et nostra referat in celo.
 Sicque recolentes paupertatem nostram di-
 camus deo. nos inique egimus: et ut om-
 nino integritas confessionis declaratur.
 Nos inquit ad iracundiam prouocau-
 mus. Quis profecto aliud est quod iniquum
 egimus: et longe aliud quod haec male
 agendo primum iudicium ad iracundiam prouo-
 camus: Idcirco inquit. Tu inextinguibilis es.
 Nec namque trifidus versus intel-
 ligentia omnem scripturarum reddit doctrinam

IN QUA

Scrutemur vias nostras

Et delicta actiones. et quam reuerta-
 mur ad dominum per lamenta a quibus male di-
 scessimus per flagitia. Magna igitur vnus
 quicquid seipsum nosse. idcirco iubemur.
 ut scrutemur vias sanctas actiones nostras.
 actiones fidei nostre: ut nosmet cognosce-
 re possimus. Unde moyses in lege. Attende
 de inquit tibi. ne fiat verbum absconditum
 in corde. Tibi inquit attende: et non vti
 quod pecunie tuas non possessionibus: non vi-
 ribus tuis: sed animo tuo ac menti tue. vnde
 omnia scripta et facta cogitatio: quod maneat
 Tibi enim te attende ubi portor te non
 isti quod appollini amphitrio gentiles affe-

gnant: qñ ipse auctor fuerit huius scie
 q dicit: nosce teipm: cū de nro vt credi
 mus vsurparu ad sua trāslata sit: qñ
 longe anterior moy ses q̄ philosophi
 qui ista finere. **D**ine quoq̄ salomon
 oraculū securus diuinū. **A**it inq̄
 cis. **N**isi scias te decorā inf̄ mulieres
 hoc est dicere. **N**isi cognoscas te mor
 talē ad imaginē dei factā rōnabilez: et
 nisi tua fatear: prior delictat: nisi inq̄
 tates tuas corā te habueris cognitas
 vt iustificer: nisi cōuertar: et prior ac
 cuses anteq̄ claudat ianua: anq̄ dl
 es mortis vt fur veniat. Et h̄ ē dicere

**Scrutemur vias no
 stras et queramus et re
 uertamur ad dominū**

Et scias ex cōfessione fateri q̄ admise
 ris: et requirere in soliditate spei q̄ p
 dideris. **N**isi scias te inq̄ o pulchra et
 decora inter mulieres: et discas susca
 sum qz peccauit: sed decora: qz diligoz
 ex fide abrahe renata. gen^o electū: sa
 cerdotiū sanctū. **A**lio q̄n: abi post ve
 stigia gregū et pasce bedos tuos. iux
 ta tabernacula cedar. **P**ultū igit p
 fecit vir videns paup̄tē suā: flagel
 lis erudit: multūq̄ cōualuit postq̄
 venit ad fatiā audies ducte. mul
 tūq̄ postq̄ intulit iugū graue sup se
 et sedit solitari. **I**nterq̄ nimirū alta
 silentia plene p̄gnouit. qz hec sit salus
 nra vt scrutemur vias nras et querā
 mus: qz lubrica sunt et toruose vie in
 uenū in adoleſcētia sua. **Q**si sero ali
 q̄s tulerit sup se iugū et sederit saltē
 fenez solitari: quantū descend^o tbe
 nis q̄b̄ descend^o pctōres: q̄ vias vite et
 vias iusticie noluit apprehendere. **U**n
 p̄uenire p̄gruit annos iuuetutis cor

rectiōe p̄grua: vt dicam^o singul^o. de^o
 q̄ pascis me a iuuetute mea. Et alibi
 Nihil me deert in loco pascue tibi me
 collocauit. Et hec s̄ b̄ h̄aefra. illa h̄o
 pascuā sempit̄ne vite vbi vnic^o p̄is
 pascit inf̄ lilia: qz donec aspires dies
 et inclinēz vmbre: s̄ solū nobis vite
 subsidiū ē: vt leuem^o ad cū corda cu
 manibz in celū dicam^o: delicta iuue
 tutis mee: et ignorācias meas nemo
 mineris. **Q**ñ grauiora s̄ senectutis
 q̄ iuuetutis vulnera. **N**ā vnū eoz de
 bilitat: est remediū: aliū h̄o robur sa
 lutis. **S**alut^o medicina vulneri q̄nt
 gra h̄o sanitati. **I**ōq̄ ait. **B**onū ē vt
 ro cū portauerit iugū in iuuetute sua
Eo qz et si senibz remediū est desinere
 peccare: stimulat eos pctā sua. exagi
 rat p̄sciam p̄suetudo peccandi et lōgī
 or vsus erroris: sepe instabilem facit
Un hūc in piculo res est: iuueni oīte
 in bono. Et nescio cū sederit is singu
 larit^o si facile inueniat sibi eq̄lē. vnicū
 vnicū p̄is filio solitari^o i loco pascue
 locat: cū et ipse singularibz interpellat
 p̄m̄s et ditabit dōtis. **H**inc ē qz qui
 etus et fertat ab oī interpellatiōe mū
 dane voluptat^o diuinito vacās oracul^o
Leuem^o inq̄ corda cū manibz ad do
 minū in celū. vt singularit^o ea referat
 mus: q̄ cū deo viuēt ibi solēt felicit^o da
 ri. **I**nteri tñ p̄pterit^o curem^o deū cu
 lacrimis et pctō instant^o exorare: et
 p̄fiteri qz nos sum^o q̄ inq̄ egum^o: nos
 q̄ ad iracūdiā puocauim^o adire: qz
 p̄terita abundāt nec p̄sentia cessant.
Dicam^o cū p̄pheta. **I**dcirco tu inero
 rabilis es. et qz nos nō audiret^o ei^o in
 exuperabilis bonitas: s̄ nra malitia
 fac. **U**n recte **S**amech s̄ra sequit^o q̄
 audi vt firmamentū sonare videt. Et
 vt n̄ interp̄es ait adiutorū interp
 tat: qd ipse textus verbum insinuat.

SAMECH

Operuisti ei inquit in
furore et percussisti
nos occidisti nec etc.

Quibus profecto vobis liquet sensus li-
tere: quod adiutorium iuste auferat ab eis.
Qui et multa de preteritis aggregata
non plagantur in super nona veteribus ad-
dentes: prius iudicet ad iracundiam pro-
canet: et cotidie delinquendo innoxabi-
le reddunt. Sicut et super idem propheta scribit
eadem littera Samech plagat. Abstulit in-
quit dominus in medio mei omnes fortes me-
os: vel ut nostri codices habent magnificos
vocalit in me temporis preterit in me ele-
ctos meos. Non ei tunc abstulit omnes iu-
dee fortes dominus quoniam in babilonia regi-
one iudeorum captiuus ductus est populus: sed
quoniam christus aduenit: et libertate aie sue sy-
magoga captiuam non vidit: nec tunc gra-
uibus incuruata petis mentis sue erige-
re ceruicem: et quodam fidei colla ad lucem co-
gnitionis attollere. Idcirco christus quasi era-
dicatio et indignatio posuit est in medio
populorum. hinc ipse ait. Ego veni ut viden-
tes non videant: et qui videt ceci fiat. Et si-
meon enim suscipiens: ecce posuit est in
ruinam inquit: et resurrectionem multo et in
istis: et in signum cui tradidit. Quoniam quod ab-
stulit dominus omnes fortes et magnificos
merito ab eis sublati plangit adiuto-
rium. eo quod adiutorie indurato corde re-
liquerunt. Nam et idem propheta longe in super: vo-
ce dei premitte dei. Ecce ego prestitui te bo-
dic super gentes et super regna: ut euellas
et destruas et disperdas: edifices et plan-
tes. Contraque quattuor tristitia duo leta
opposuit: quod non poterant edificari bo-
norum nisi destructa essent mala: nec plan-
tari optima: nisi eradicarentur pessima

Dicunt autem eradicatos et indignationes
se plagat posuit in medio populorum. Quoniam
omnes qui a christo in passione oberrauerunt era-
dicati sunt de terra viventium: indignatione pro-
perua. Idcirco et propheta propter eos quattuor
introducitur scilicet operuisti in furore et per-
cussisti nos: occidisti nec pepercisti. Pe-
percit quod est in furore suo velamento cecita-
tis faciem iudeorum ne agnosceret christus.
Quoniam et velamentum posuit erat super faciem
moysi: quod videtur super hodie legitur. Et percussit
eos plaga dispersio in gentibus nec tamen sen-
sisse eos cernimus. Occidit vero quoniam spiritum
vite abstulit: quod lex spiritualis est: ne spiritum vi-
te in eadem lege perciperent: nec pepercit quoniam
et a gratia templo: a lege: a solo patrie: et
ab omnibus expulit fidei sacris. Quoniam nubes
opposita peccatorum contra eos ne transiret ordo
eorum iure plagat. Qui nimirum locus non
minime supra personam christi intelligitur quod super
interpretatur. Quod ieremias excelsus dominus
dicitur: dominus autem destruxit regna diaboli qui
sibi in excelsis montium ostendit. et aduer-
sarias perdidit preces delens cirogra-
phum eorum in cruce. Quod quod membra sunt huius
corporis ablatum est omne adiutorium: et statu-
tum est chaos magnum in eis. qui preterit pro
destinati sunt ad vitam. atque in eis qui pro-
dinati sunt iusto et vero dei iudicio ad super-
placitum. Quoniam ex euangelio abraam ad diui-
tem in eis nos et vos chaos magnum inquit
firmatum est. ut non possint inde huc neque
ex hinc illuc transire. Propterea re-
cte a quibusdam interpretibus huius littere interpreta-
tio: firmamentum autem audi interpretatur. Non
ei otiose dicitur audi quod ceterum est omnibus super
petite vniuersis ipso iure nature. Non est
ociosum inquit quod dei audientia cum iurati aut
alio agentes. sonum tamen aut vocem au-
dire solemus. Sed quod non est hoc so-
luz audire. quod superpetit audire officio
nature sed illud quod maius est ut audias
non visum tantum corporis sed intellectum men-

tis. Ideo diligenti⁹ cōsidera istius lit-
 tere interpretatiōe seriēq; versū p^o
 morale intelligentiā qd sequat^r eos.
 q̄p̄ i sempitēnā furoz peccādi p̄seuerat
 Unde Opposuiti nubē tibi ne tran-
 seat oratio. Alia quippe nubes leuis
 legit sup quā ascendit xps. alia nubes
 lucida z candida. alia v̄o tenebrōsa:
 s; nubes q̄ opposita plangit; densita,
 ēē petōz significat. Nāz columna nu-
 bis q̄ p̄cedebat hebreos exeuntes ex
 egypto mediā se opponens inter egypto-
 ptios atq; hebreos. ipsa eademq; lux
 erat exeuntib; filijs isrl̄ z cecitas egypti-
 ptijs: ita z nubes corporis xpi lux cre-
 dentib; nō credentib; aut cecitas z pe-
 tra scandali nec nō z lapis offēnsiōis
 Un̄ inq̄r. Operuisti in furore. Quid
 em̄ operuisti: nisi qz seipsum deū in ho-
 mine occultauit. **Et percussisti.** Ac si
 dicat vulnere infidelitatis. **Occidisti**
 sui impēnitidine cordis nec pepulisti
 inquit. p̄p̄ seueritatē iudicij: z hec in-
 quā nubes opposita est: corā oculis di-
 uine maiestatis: quā nō pōt transire:
 q̄z diu cecitas ex parte israel manserit
 infidelitatis oratio. **Ideirco** xps iure
 eradicatio z indignatio possit^r eē plā-
 git. Sicut de infidelibus cōminat p̄-
 p̄terea inquit. p̄pheta. ex p̄cedentibus
 q̄ sequunt. de⁹ destruet te in finē euē-
 let z emigrabit te de tabernaculo z ra-
 dicē tuā de terra uiuentū. **Et hoc est**
 text⁹ hui⁹ littere sicut dicit audi. qm̄
 incōp̄hensibilia sunt iudicia dei. idcir-
 co moner p̄ hāc l̄rāz q̄ dicit audi. vt oēs
 ad intelligentiā redeāt zc hīs q̄ dicitū
 tū: cordis intelligibili percipiant. Un̄
 z supra sub hac l̄rā: lacu calcauit dñs
 in q̄t virgini filie iude. Nō q̄ tūc dñs
 vt dicit fortes abstulerit. qm̄ duct⁹ ē ca-
 priu⁹ p̄p̄s s; qm̄ xps aduenit. **Tunc**
 q̄ppe lacus fact⁹ est iudeis passio sal-

uatoris q̄ gentib; portā salut⁹ on̄dit.
 Nā crux dñi sicut nō credentib; p̄cipi-
 tū cūta credentib; port⁹ salutis: z iō
 p̄misit. p̄pheta audi vt futura cogno-
 sceres: qm̄ torcular aut lac⁹ iuxta ali-
 am interpretatiōe quā calcauit domi-
 nus v̄gini filie iude. Calcauit vt ex ip-
 so passionis p̄elo fides credentū cla-
 resceret. aut fer infidelitatis in amur-
 cā transiret. **Et** p̄oaliter aut recte se
 plangit animā: qm̄ caligine operitur
 iniquitatis: z percussam atq; occisā se-
 sentiat iusto dei iudicio agente vulne-
 re prauitatis sue. **Cui** opposita nubes
 plangit delictorū q̄ magis cōtra nos
 clamare q̄ exaudire videt. Un̄ domi-
 nus ad cayn **Ecce** vox sanguinis fra-
 tris tui clamat ad me. **Et** qd est dice-
 re de terra clamat ad me: nisi qz terre
 na cogitatio z suffocatio boni atz im-
 manitas delictorū facit: ne possit oīo
 n̄ra transire ad deū: nec ipse orantib;
 p̄cere nobis: dū clamor cordie con-
 tra nos de terra crescens auget. Jam
 deinceps vsq; ad finē hui⁹ alphabeti
 passio dñi luce clari⁹ reserat. **Ideirco**
 hīs ira p̄missis qd **Un̄** littera signifi-
 cet pandam⁹. **Un̄** quippe iuxta he-
 bricā v̄ritatē ocul⁹ vel fons interpretat.
 Un̄ p̄pheta sub hac significatiōe qz
 oculus interpretatur valde allusit

AN

Oculus meus af-
 flict⁹ ē nec tacuit
 eo q̄ non esset requies.
 Et in tercio sub hui⁹ littere v̄su. **Ocu-**
 lus me⁹ dep̄dat⁹ est in q̄t aiām meaz
 qm̄ oculoꝝ est officiū notare qd vide-
 rint: z xps alijs possit^r in ruinā: alijs
 v̄o in resurrectionē. **Per** **Un̄** l̄rāz

oculorꝝ officia dedarantꝝ vt sane desce
ant p̄ offensa vel etiā ex desiderio gr̄e
ingemiscatꝝ: quozꝝ officiiū ē sp̄ delecta
ri suauibꝝ: offendi autē aduersis. **Uñ**
enon q̄ sepe oculꝝ supplicioꝝ d̄r. **Ocu**
lus tēpratiōis: oculꝝ hedi. oculꝝ virule.
oculꝝ gn̄atiōis aut fons gn̄atiōis. in
quo baptizabat iohannes: q̄m̄ eozꝝ
afflictioē p̄ fontē gn̄atiōis in adeptō
nē renati trāsirent filioꝝ dei. **Et** h̄ est
diceret: oculꝝ meꝝ afflictoꝝ lacrimis et
dolore nec tacuit. **Itaqꝝ** autē nullus
clamoꝝ ad deū ascendere cred̄. q̄ lacri
marū: q̄ si voces surde s̄ nōnūqꝝ co
rā deo lacryme sp̄ teste sp̄sctō a ma
rilla in celū cū oi clamore cordis ascē
dere p̄bant. **Uñ** autē enon oculꝝ suppli
cioꝝ interpretatꝝ. in q̄ baptizabat iohan
nes. **Quid** aliō innuit nisi q̄ renatꝝ
desiderat sibi pp̄na petā dimitti q̄rū
supplicia corde p̄uido phoz̄releat: ita
q̄ lz oculꝝ supplicioꝝ dicat. **Pr̄uidē**
tis ē tñ supplicia nō sustinet. **Pozro**
oculꝝ tentatiōis: q̄ p̄ eū sepe tempta
mur. **Uñ** saluatoꝝ: q̄ viderit inq̄t mu
lierē ad ꝓcupiscendā eā: nō mecharꝝ est
eā in corde suo. z nō dixit simplicitꝝ: q̄
viderit mulierē: s̄ ad cōcupiscendum
Oculū q̄dē absoluit: mentē ligauit.
Uñ nō dixit. **Adulter** auit eā in octo
s̄ i corde. **Oculꝝ** autē hedi q̄ ad sinistra
est. q̄ ea q̄ a dextris s̄ petā videre nō
possit. **Propterea** sc̄t̄s dicit. **Pr̄oui**
debā dñm in spectu meo sp̄ qm̄ a de
xtris est mihi ne cōmouear. **Est** z ocu
lus virule: q̄ sicut iuglotoꝝ virule ad
trahit iniquitates: nō distrūpentes: ne
q̄ absidentes pp̄iū: s̄ longe trahen
tes fune pet̄i. **Oculꝝ** q̄ gn̄atiōis aut
fons gn̄atiōis d̄r. q̄ ex oculozꝝ sp̄e
ctuz̄: aut bona aut aduersa generantꝝ.
Ideico z **Ain**: merito oculꝝ v̄ fons
d̄r. q̄ sicut de fonte tractꝝ flumioꝝ

emanare cernitꝝ: ita ex visu oculozꝝ q̄si
de fonte longo p̄fluitio bona vel ma
la generantꝝ. **Quotiēscunqꝝ** ad bona
nobis apenuntꝝ p̄ficiendi: q̄si fons iu
sticie z origo gr̄e nobis adorit. **Quo**
tiens v̄o ad malū illi v̄tiqꝝ q̄ apti sūt
ade. **Ip̄t** penā peti nobis reserantꝝ. vñ
idē. **pheta** longe supra in eisdē thze
nis sub eadē l̄ra **Ain**. **Ego** ploras in
quit: z oculꝝ meꝝ deducens aquā: q̄a
longe factꝝ ē a me p̄solatoꝝ p̄uētēs a
nimā meā. **Nō** igitꝝ abductū se pheta
de terris suis cē dolebat: s̄ a xpo po
pulū relinquendū: cōsolationēqꝝ futu
re vite cernebat amissā. **Et** hec ē inq̄
dolenda captiuitas: q̄ eterna liberta
te p̄uat. **Uñ** in p̄sentariū afflictoꝝ plan
git oculꝝ: nec tacuisse eo q̄ nulla esset
requies. **Nulla** igitꝝ requies: vbi q̄ cō
solabatꝝ sp̄sct̄s recesserit. **Paraci**
tus nanqꝝ sp̄s p̄solatoꝝ d̄r: z iō q̄ ab
cius sc̄t̄ificatiōe recesserit: nullā diē
sabbati: in q̄ deꝝ requiesuisse legitꝝ req̄
em inuenient. **Quos** longe p̄uidens
oculꝝ pheta: eozꝝ p̄petue captiuita
tis erūnā quā p̄fide ꝓcto damnatoꝝ
p̄p̄s h̄z exolueret: iure requiē se nō in
uenisse luget. **Sz** q̄ lz afflictoꝝ necta
uit: dñm respexisse z vidisse de celis
qm̄ q̄ p̄seuerauerit vsqꝝ in finē hic sal
uus erit. **Sūt** etiā oculi dñi cuiꝝ p̄pha
gerit: sic sponso d̄r in canticis. **Oculi**
tui acsi piscine in efebōn. in portis fi
lie multitudinis. **Quid** etiā sunt pisci
ne in efebōn: nisi ratiōnabilitas z ha
bundantia doctrinaz̄: in cogitatioibꝝ
q̄ ē in portis ecclie. cui merito deferē
multitudo doctrine. **Sicut** etiā multitu
dinis posteritas est plurimaz̄ sc̄arū
qm̄ pheta inq̄t pet̄sibūt plurimi: et
multiplex erit sc̄ia. **Quozꝝ** oculꝝ nō ta
cet: cū multꝝ inebriat lacrimis: donec
respiciat z videat dñs de celis: interm

in oculis meis inquit deprecatus est animam meam: in cunctis filiabus urbis mee. Et qui euident prophetam futurum christi iudicium denunciant: eo quod prouideat quod uentura sunt ciuitatibus iude. Et ois profusione lacrimarum defertur: mala imple plebis sue perfidia prouidebat. qui prouidit negatura erat auctore. Sed oculis animas deprecari dicitur. quoniam ois affectus doloris et meroris effuderit. quoniam ois languorem et ardorem animi plachrimas monstrauerit: quoniam ois quodcumque est in ea quasi fluit de fonte sic effluerit. Sicut propheta dauid dicit. Defecit anima mea in salutare tuum: et oculi mei in eloquium tuum dicentes quoniam consolaberis me. Ad hoc quippe anima ab oculo deprecatur ut suo adhereat creatori suis expoliata uiribus et se totam refundat fonti pie uertitatis. Deficit quidem eo quod concupiscat concupiscentia passione est saluata. deficit ut in unum spiritum transeat et firmiter spiritus cum deo. Unum signant deprecatur est inquit oculis meis animam meam: et non oculis: ut una mens cum deo intelligat sicuti christus in canticis ad sponsam ait. Vulnerasti cor meum vulnerasti inquit in uno oculo tuorum. Et merito quod christus in uno oculo uidetur: non quidem carnali sed spiritali: ac diligit. Alii quidem sunt oculi carnis. Alii qui ut diximus apti sunt in adam. Alii mentis qui transeunt in unum ut sit mens una cum deo. Alii oculi ecclesie: quod sponsa duos gerit oculos: morale ac mysticum. Sed mysticus plus uidet deum ac acutum: licet moralis dulcior uideatur. Idcirco oculus amoris christi replet deprecari dicitur: autem motus: ut totam se expoliata se transfundat in deum ultra se. In cunctis inquit filiabus urbis mee. Quia per singulas delictorum affectiones: et eterne uite cogitationes: totam se quasi deprecata se a se refundit in deum. ut una cum deo inueniatur. Et

hec est ista que fons uel oculis interpretatur. ut nec oculus sine fonte inueniatur: nec fons sine oculo dilectionis: iter nobis et in nobis manare credatur. Quatinus per suis excessibus fonte rebaptizet lacrimarum: et isto nutria oculo sancte contemplationis: ut possit dicere anima deo de uincta. Orabo spiritum orabor mente. psal lam spiritum et psallam in mente. Sequitur per littera suis tribus uerbis explicata per he nanque oris ut supra promisi interpretatur. Juxta alios uero interpretes: et uerba siue os operum sonare uidetur. Unum propheta plagensis quasi ex ipsi littere textu

DE

a Deruerunt inquit super nos os suum

omnes inimici

Sic eadem in plurimis lamentationum litteris alludere inuenies: ut et iste sensus uerborum aperiantur: et uerba persona uoce sensum litterarum compleant. Unum nec minus erroris se propheta se fatetur secundum sensum littere. quod textus uisibili sequentis insinuat cum ait. Formido et laqueus facta est nobis. uarietatio et contritio. Et qui profecto liquet quod erroris sit sensus quoniam uarietatio per prophetam et peritio cordis eorum. correctio et satisfactio magis plus debent esse erroris in populo. Unum contritio quod ex propheta uarietatio formido insanabilis peccantibus acciderat. Et laqueus facta est peritio propheta gemens. Idcirco ista bacula significant insinuat errantem. Non quod propheta motus sit gressibus fidei sue ut erraret. sed quod populus oberrauerat: incertum ut ei contritio et uarietatio laqueus ruit et formido correctio est. Unum ex persona plebis oberrantis ut elementum exponeret eorum infantie in didit suis uer

bis qđ eisde acciderat. Qm̄ p̄ cre/
dularitate eoz vaticiniū p̄betay z cō/
tricio cordis eoz laque^o erat illis et
ruina. ita vt p̄merent eos ne in noie
dei loq̄rent ad eos. Qđ cernēs p̄pha
diuisiones eoz inquit deduxit oculus
me^o in cōtritione filie ppli mei. Verū
tū alia cōtricio p̄betariū ex deuotiōe
diuine ispiratiōis. alia vō eoz qđ p̄ petis
oi p̄ritiōe afflicti. spū verabat error^o
Alio qm̄: dū cōtritus z humilitatū non
sp̄teret nisi p̄ ipsi vaticiniū z cōtriti
onē eoz qđ p̄ ipsi genub^o fatigabant
p̄t^o spreuissent z immutauerint for/
midinē qđ nulla erat: nisi deū repelle/
rent. Idcirco z vaticinatio facta ē eis
laque^o qđ in passiōe dñi accidisse nul/
li dubiū. Sup̄ quē acsi ex p̄sona oim̄
dicat̄ membroz. Aperuere sup̄ nos
om̄s inimici os suū. qđb^o formido fa/
cta ē om̄is p̄phay vaticinatio: nō vt
ex ea corriperet̄ p̄t^o duritiaz cordis
eoz s; ne corriperet̄ de illo qđ legebā/
tur. Quapropt̄ passiō z cōtricio hūi/
litas xpi. facta est eis laque^o oib^o nō
credentib^o in ruinā. Tū p̄pha qđ ex ip
sius līe sono. quia os aperuit attraxi
sp̄m̄: diuisiones aquay deduxit ocul^o
me^o. qđ dicit̄ illud ex euangelio nisi
locut^o eis essent z p̄dicare. Alio qm̄ pec
catū nō haberēt. Nūc aut̄ inexcusabi
les facti in quib^o os aperuit vt inexcusa
biles cēt. Laque^o facta est eis vati
cinatio. eo qđ nō crediderint. ¶ Pro/
pterea z sub hac lra longe sup̄ lachry
mabilior series ostendit̄. Expādit̄ sy/
on man^o suas. z nō est qđ p̄soleat̄ eā. Be
si patent̄ dicat̄. dignā remuneratiōe
error^o recipit̄: qđ expandēt̄ man^o i heru
ce audire neglexit z sub alis ier^o. succe
dere frugit. Dignū igit̄ vt ipa postea
expanderet̄ man^o: z cōsolantē inueni
re nō posset. Dine lignant̄ aut̄ p̄pha in
p̄ritiōe filie ppli mei. Quia z si ante

aduentū dñi captiuitatē iudeoz in la
tā esse a chaldeis deslere videat̄: tū p̄
pheticō spū istā mag^o captiuitatē pre
uidens qđ eos a solo patrie deuotiōis
eliminans: longinq̄ affectū damnatiō
nis eglio. Que p̄fecto mirabili de plo
rat dolore. Nulla ei patria verior om
niū in hac pegrinatiōe qđ fides. Que
nimirū eos qđ longe erāt. p̄pe esse fecit
z aduenas atq; pegrinos ciuitat^o sup̄.
ne patrie iure cōteruit. sicut scriptū ē.
Ergo itā (inq̄t) nō estis (apls) hospites
z pegrini: sed estis ciues sc̄oz z dome
stici dī. S; qz ab his oib^o s; a solo pa
trie a deo z fide z lege z a testamento
sc̄o. cōtritione p̄ditōis dispersi erant
recte aut̄ diuisiones aq̄z deduxit ocu
lus me^o. ¶ Prabat̄ ei se cū paulo aplo
vt estimo anathema eēt cū frīb^o suis.
Et qđ p̄t^o qđ mag^o sit possessio charita
tis z or^o deliciaz p̄cipu^o. an qđ oia vir
tutū ḡna nutrit^o. Et qđ qđ de paradiso
voluptatis fons ascēdit qđ irrigat̄ oia
virtutū genera. Primū se attollens in
q̄tuor virtutū capita. ac sic demū per
oēs diuisiones aq̄z vt oia inebriant̄ fi
dei z motū germina. Grandis ei affe
ctū gerent^o p̄niam exp̄ssit̄ aut̄ nimit
um dilectōis amorē designauit̄ fm̄ il
lud qđ in canticis scriptū ē. Fons or
torū pute^o aq̄z viuentiū: cui^o impetu
descēdēs a libano. Iste ḡ diuisiones a
q̄rū: n̄ min^o abluūt̄ pctā cū enā p̄ oēs
deliciaz areolas fluūt̄ vt oia aroma
tū irrigēt̄ ḡna. Quas diuisiones xpi ec
clesia cū ipetu deducit̄ a libano: ablu
endo pctā. Ex cui^o ipetu puri fontis
adfluit̄ a libano sp̄sa: ita vt a p̄ncipio
fidei trāsierit̄ sc̄m̄ z sic demū p̄trāsse
rit ad regnū. Nec si qđ de ḡna sp̄sseri.
alij^o fons ē. alij^o pute^o. alij^o fo or^o
pelu^o: fons si ḡt^o: alij^o oroz riuu^o qđ
in eccia qđ diuisio p̄uauerant. alij^o ipe
t̄ iij

tus descendens a libano: et magnus qui
 de imperio nunquam deficit. Quia autem diui-
 siones oculi deduxisse gemens ac plo-
 rans insinuat siue quia tanquam meatum in-
 undantium fluentorum: ita exuberantius
 lacrimarum ducit per singula sui cordis
 effuderit sui amoris germina: siue quod
 superfuiderit cordis crimina intantum ve-
 etiam eadem ipse oculum deduxerit diuisio-
 nes per omnia timoris discrimina: vel etiam
 amoris vulnera. Unde sponsa in canti-
 cis, vulnerata charitatis ego sum. De-
 cem ius summi doloris vel amoris: ut
 cum lacrimis quodammodo ipse oculum men-
 tis videat se effundere: easque deduce-
 re lacrimas. Ex quo tanquam ex diuisi-
 onibus aquarum, imperio doloris vel amo-
 ris vehemētiore declarat. Felix igitur tra-
 lis decursus et breui diuisio: quod de vni-
 tate oculi et puritate fontis veniunt spi-
 ritus sancti. Bonum imperio quod nescit ledere
 et noxium implere. Quia sic repleti apostoli qui
 si vehementiori gratia: multo inebriati
 ac repleti culpabantur. Deducebat et il-
 la ex euangelio has diuisiones aquarum
 quod intrigauit pedes dominus fidei sue pre-
 cio emit anime sue et corporis sanita-
 tem. Deduxit etiam david has diuisiones
 secundum magnitudinem et multitudinem deli-
 ctorum suorum: ex quibus de peccato gratiam re-
 tulit et per reatum ex diuisiōibus aquarum
 virtutum quibus cumulauit dona. Ex quibus
 apostolus post trinitatem negationem gratiam sui re-
 cipit apostolat. Quid igitur de his di-
 uisionibus cum magis vis eloquii
 minuit quam veritas nobis lacrimarum
 corde obdurato vel gratia aperit. Unde
 david et alij scripturam ad modum de-
 ducant ut ex his percipere possim quod ip-
 si per eisdem retulerunt: quod modo criminis
 lamenta lacrimis coauerint. Dicet.
 Lauabo per singulas noctes lectum meum
 lacrimis meis stratum meum rigabo.
 Atque iterum. Fuerunt lacrimae mee panes

necnon et poculum meum cum fletu miscerem
 Et ut videres ieremiam imitantem illud
 Exit inquit aquam deduxere oculi mei et
 non dixit quia affligor quia flagellor quia ma-
 ledicor: et appropio deietor solo vel per
 sequor: sed quia non custodiui legem tuam domine
 Et si diceret. Fluentibus oculis meis. de-
 ploro ea quae illi aspicientibus admitti. Ha-
 buit quidem idem multa alta quae defleret. vel
 incestum filiorum vel interitum filiorum. sed non
 se fleuisse dicit: sed quia non custodiui le-
 gem domini. Quia quidem a lectis viris per culpa-
 rum erunt plagae. Unde in filio in morte po-
 sito: nec cubi supposit: nec regium thronus
 nec cubile considerat: sed stratum in terra ieru-
 nus lacrimis plaurit. Ubi non tam filij
 mortem quam peccati penam remouere deside-
 ras fleuit. Sic et ieremias diuisio-
 nem inquit aquam deduxit oculum meum in primum
 ne filie populi mei. Si quidem non tamen vire pre-
 sentis primum lugens quam passa est abbo-
 stibus: quam etiam propter etiam supplicij penas
 eo quod propter impunitudinem et duriciam cor-
 dis eorum nouerat quia duplici primum
 iuxta quod scriptum est de sub celis prece-
 ret eos dominus. Fleuit igitur propheta populi sui
 eternas et angustias. fleuit et exactionem
 patrie: sed magis fleuisse creditur quia et ipsi
 super dominum os aperuerint. ut legitur in
 passione christi blasphemantes et maledi-
 centes. Unde et ipsi a diabolo quasi de reci-
 procatio vindictam habuerunt. Fleuit et
 christus in passione quando pluxit postquam in ago-
 nia orauit. quando et gutta sanguinis ab eo
 per nos dolens in terra decidit. Fleuit et su-
 per iherosolam miseram iherusalem. fleuit autem et super
 lazaram ut ex hoc agnosceres: quoniam attre-
 rimus malum vel quod egimus lamis. flent
 autem et scitantes et mittentes semina sua
 Et si per singula diuisiones ducuntur aquae: ut
 melius eterni germinis in fructum melius
 surgat. Quas sone lacrimarum diuisio-
 nes melius peccatis ipetrare possumus: mis-
 teredo semina pietatis quam doctrinis edis

scere. Idcirco et ad consolationem deuoti
transeam. Si quidem Sade lra sequit
quod consolatio uel iusticie interpretat. Post
lacrimarum diuisioes: pro quibus torrens
fletus. post amaritudinem tanti dolo
ris. post formidinem in eum discriminis
post laqueos peritiois post apertione et
insultationem oris inimicorum. factis opor
tune consolatione. Id est Sade lra inter
cessit. ut quod gutoribus erunt penas con
missorum luerint criminum. speret indul
gentiam iusticie et consolationem remissionis
et quod fletibus ac lacrimis propter delicta
lauerint requiem mercentur ad pilect. Sed
requies nulla nisi ex passione chabst
vera probatur. Ideo uocem redemptoris
quali pro nobis iure plangitur.

S A D E

V Enatioe ceperit me
quasi auem inimici gra
tis. Lapsa est in lacum uita
mea. et posuere lapidem
sup me Inundauere aqua
sup caput meum dixi perij
Quibus peccato uisum ex passione domini
consolatio fidelium ostendit: et iusticie quibus
iustificamur luce clarum predicant. Licet
peccatorum impietas aduererit. quod quasi uena
tione auem cum gladius et fustibus christum uis
delicta adprehendere gratis. Porro de
betentia propheta quod captus sit gratis. ma
nifesta est interpretatio. quod in lacum posuit
quod inundauerint aqua aquam fluere per se
quedo sup caput suum nulli dubium. Sed
de christo manifestum datur intelligi. Qui
ut ait captus uenatione plangit in peccatis
nris. Ipse autem illa. de qua legitur in iob
semitas autem ignorabit homo. Alio quoniam si
eum cognouissent. nunquam dominum glorie cruci
fixissent. Qui nimirum semitas ignorat

uit homo. quod etiam recte apostolo scilicet et generatione eius quod
enarrabit. Beatus igitur autem in spe repro
missionis nobis calore et adumbratione
scilicet spiritus pro genito sine coitu. quod licet in fratribus
uenatione inimicorum sit capta. sed celestia
tenuit. Fortassis si ipse est aqua quod dum pro
uocat pullos suos. si uideos ad uolantem
dum expandit alas suas sup eos. et alium
posuit atque portauit in humeris suis. la
queo eorum captus est in istis diebus. Qui dum
uoluit eos adgregari sibi alio suis. ac si
gallina infirmam adprehensus est ex infirmi
tate carnis. Unum signant autem. Lapsa
est in lacum uita mea. Quae respecto lacum
ipse calcavit solus. dum morte moriendo
penitit. et uita resurgendo repaui. Po
suerit inquit lapidem sup me. Quid igitur
apertus de passione christi. quod eundem. cum
lapsa lege dicitur ad monumentum sup eum
predicatus posuit: quod postea in passione signa
culo unicum uisum ostendit ad signatum legitur
et ab angelo reuoluitur gloriosum predicatur
Estimatur igitur christus cum descendit in
lacum. sicut homo sine adiutorio. sed inuenerit
est in mortuos liber. Quia a summo ce
lo egressio eius. et si ad nouissima lacum
deuenit. et occurrit ei uisus ad sumum eius
Sequitur Inundauere aqua sup caput
meum. Per aquas namque multitudo plagarum
infurxisset sup christum. quod caput totius eccle
sie creditur. Et quod quibus et ad eius dicta pre
near. propter immanitatem angustie passionis
nisi pleni uox ecclesie scilicet totius corporis der
flere uideret. quod inundauerint. ac si flu
ctus aquarum mole magnitudinis sup christum
inimicus quibus ut eum pinceret. Unum sponsa
quod iam quoniam nuptiarum collecta uidebat in membris
christi: mor quasi spe decepta uoce subita
tionis dixisse plangitur perij. Perij
namque oris adgregatio discipulorum christi
quoniam relicto eo fugere. propter quoniam negauere
perij quoniam omnia dubitauerunt. Propterea
igitur bis scribitur recte ante posita est Sade

Ista q̄ psolatio interpretat̄. Quā nisi con-
 solatio ad esset spū sancti, ac pij pastoris
 dñi, mor̄ cor̄ fides abisset, et om̄s hi
 perissent. Et q̄ p̄ q̄ ois tēptatio illa
 passionis, nō sine psolatioe spū sancti
 fuit, q̄ eos releuaret de infidelitate ad
 fidē, de desperatioe ad spem. De mero
 re ad gaudiū; de lapsu pcti ad ventā.
 Hinc q̄ dñs ad petrū. Ego p̄ te roga-
 ui petre, vt nō deficiat fides tua. Cle-
 rūtamē q̄ntū ex ip̄o fuit negasse n̄ du-
 bitatur. q̄ntū v̄o ex deo in p̄ntia man-
 sit, ita et vox oim̄, quātū ex ipsiis recte
 sonitu perijt. q̄ntū ex p̄missione et pre-
 sentia pij m̄gr̄i. Consolatio ne recepra
 fides inuicta māsit. Cōsolamur autē
 interdū multis sc̄pturaz̄ modis. Cō-
 solamur et ex dei misericōdia. cōsolamur
 et alio psolatiois ḡne q̄n̄ delictor̄ gra-
 ues psolum⁹ penas, vt habea i c̄lata.
 Cōsolamini p̄pls me⁹. cōsolamini dīc̄
 de⁹ v̄i. Lo q̄m̄tini ad cor̄ hierl̄m et ad-
 uocate eā, q̄ cōplera ē malicia ei⁹. dīc̄
 missa ē in q̄tra illi⁹, suscepit duplicia
 de manu dñi pro oibz̄ pctis suis. Cui
 sane hierl̄m, et si fides deerat, pena sa-
 tisfaceret. Releuatur autē psolatioe pe-
 narū, q̄ absoluitur, psolatioe merit̄ oꝝ.
 Cōsolamur autē etiā et q̄sepe tēptatio-
 nibz̄ varijs vt p̄fati discipuli xpi. q̄m̄
 tēptatio patētia opatur, patētia v̄o
 spem. Cōsolamur et lachrymis cū ab-
 luuntur crimina vt ē illud i ps̄. Disce-
 dite a me oēs q̄ opami in q̄, q̄m̄ exau-
 dīs vocē flet⁹ mei. Consolamur v̄o q̄
 sepe flagellat̄ q̄ nō obliuiscatur deus
 misereri. Tū decursis su p̄licijs q̄ p̄
 pctā tulim⁹ frequēter; certi sum⁹ i spe
 q̄ ad veniā ptinem⁹. Pena etiā corri-
 git et emēdat erratē. Qd̄ si talis est q̄
 nequeat emēdari, nōnū q̄ aut aufert
 ex medio, aut facit pena ne futora cō-
 m̄trat. Et q̄bz̄ et alijs q̄ plurimis tē-
 ptationū aut angustiarū modis p̄z

sensus, q̄ nūq̄ flagellat̄ ac tēptationibz̄
 abest psolatio spū sancti, si nō p̄miserit
 duricia et ipenitudo cordis, et bec ē iu-
 sticie dñi, q̄bz̄ iustificamur. Sade-
 nā q̄ vt dixim⁹ etiā et iusticie interpreta-
 tur, vt sit sensus q̄ ex passioe dñi mul-
 tis misericōdiarū modis psolāre nos spū
 sc̄to etiā et ipsi flagellat̄ ac passionibz̄ nec
 nō et tēptationibz̄ dñi iustificamur cor-
 recti. Qd̄ bñ diuiti ex euāgelio de la-
 zaro dī. Fili recordare q̄ recepisti bo-
 na i vita tua, et lazarus s̄l̄ mala, nūc
 autē b̄ psolā tu v̄o cruciaris. Et qui-
 liquet q̄ nulla ē tribulatiois angustia
 sine psolatioe mercedis, nisi p̄hibeat
 mēte ne corrigat̄ impietas aut ipenitu-
 do cordis. Jā post passionē post tēpta-
 tiones, post consolationē spei. Quid
 sequatur videamus. Sequitur autē

CONSON

e Oph qd̄ vocatio dī, vel iij
 aliu iterprete dulcis siue aspi-
 ce sonare videt. Tū et ad sonū lre q̄
 vocatio dī, mor̄ consonantur allusit.

Inuocauit nom̄ tuū dñe

Qd̄ etiā sup̄ fecisse dixim⁹, vbi cū can-
 dem istam p̄posuit; ac si ipsi sono mor̄
 inquit vocauit amicos meos. Est autē
 vox xpi fm̄ assūptā formā hois i pas-
 sione ad patrem. Quia sup̄ doluerat
 lapsa ē vita mea i lacu, nūc v̄o etiā de
 nouissimis lacis cōfitec̄ se inuocasse
 deū patrē, in cui⁹ nimirū repo tonas
 de v̄tre ceti clamaſse ad deū legitur.
 ¶ Propterea qd̄ sup̄ p̄miserit q̄n̄ ex p̄-
 sona dñi nō desperatis s̄ ex forma co-
 rum qui fugere relinquētes dñm̄ vox
 dubietatis vel incredulitat̄ fuit; quia
 necdū erant fide firmati nec sc̄i spūs
 ḡra corrobortati. Alioq̄n̄ iob̄ passioni-
 bus tā p̄bat⁹, cert⁹ dei auxilio q̄ si in-
 pfundū inferni inq̄t̄ diuersus fuero.

inde me liberabis. Quāto magis au-
ctor vite de semetipso cerē fuerit. qui
ad patrē fidēter ita loq̄tur dicēs. In
die qua inuocauit te dñe dixisti noli ti
mere. ¶ Propterea et hic. Vocē meā
ait audisti. ne auertas faciē tuā a sin-
gultu meo. et clamoribz. Ergo cui par-
p̄to erat p̄ire nō poterat. cui⁹ vocē ex
audierat dubitare nequāqz poterat.
S; qz Loph etiā p̄clusio interpretatur
iure q̄si p̄terat gemens orat. Ne auer-
tas aarē tuā a singultu meo et clamo-
ribz. Qui icarnat⁹ etiā iux̄ aliū p̄phetā
ad extrema montū descendit. terre
vectibz p̄clusus fiducialit̄ aiebat d̄ p̄ie
q̄s subleuaret de corruptōe vitā ipsi⁹
sub q̄ subp̄sus vna nobiscū. p nob do-
lens iugebat. Vñ inq̄ inuocauit no-
men tuū dñe de lacis nouissimis. Ex
et ionā fecisse de vitre belue legim⁹ in
p̄phetia hui⁹ m̄ysterij. Et ideo recte
Loph p̄clusio d̄. qm̄ p̄clusit deus oīa
sub pctō. vt aptat nob ianua vite q̄ cō-
clusi eram⁹ sub pctō p̄ eū q̄ detent⁹ ē in
corruptōe carnis et venit vsqz ad no-
uissimā lacī. Ille q̄ dē inuocādo exau-
ditus ē tāqz fil⁹ nō alter de⁹ alter hō;
s; vn⁹ idēqz x̄ps mediator dei et hoim
Nos aut̄ duplici vallati p̄clusiōe pec-
cati scz et corruptōis. exaudimur p̄ ipz
et q̄ in illo p̄cessit nob in spe credimus
p̄futuū. ¶ Propterea ergo Adpro-
pinquasti inq̄. in die qm̄ inuocauit te
dixisti ne timeas; Ut q̄s ille scz caput
n̄m fiducialit̄ de se p̄sumpsit tanq̄s fi-
lius. nos etiā in eoz p̄cū sperem⁹ tāqz
mēbz. a. Formā nob imp̄mit inuocādī
orandi. suspirādī. clamādī. cū oī con-
tritione cordis. p̄sumēdi fiducialit̄ ex-
sperādī. Idcirco qz iux̄ l̄re sensū dupli-
ci cōcludimur vallo. circūspicere debe-
mus nosmet et asp̄cere. sicut p̄ns l̄ra
insinuat. Dī etiā em̄ interpretari asp̄cere
Acti patēt clamet. Asp̄cere q̄ in orta-

litas et corruptio atqz aspera cōditio
fortis vsqz ad nouissimā lacī adducit
q̄ te pcti laque⁹ inreuocabilit̄ cōclusit
asp̄cere. et cām p̄culi noli dissimulare.
¶ Datime cū letale sit discrimen. vn⁹
cui⁹qz cōditōis sue p̄cula nō asp̄cere
Lōcludit em̄ vn⁹qzqz tumescētibz
visceribz ecclie. p̄cludit hostibz. laq̄is
insidiarū et inumeris p̄culis p̄cludit
vt femina qm̄ parit fm̄ euāgelij et tri-
sticiā bz cū p̄ idrome matricis q̄ p̄nci-
pale pectoris ipsi⁹ p̄mit. imētas et in-
numeras patit angustias. Lōcludit
ergo nō minoribz mētis qz corporis.
¶ Maiores em̄ estus febreiqz aioz sūt
qz corpōz. Lōclusus igit̄ viscerū tu-
moribz medicū q̄rit. vt possit. pulsare
p̄cula et p̄stricta latare. Ad quē veni-
ens medic⁹. rēprat vt oīa explozet in-
terna. Vñ et nos monemur metipsoz
nos asp̄cere mētis oculo. q̄bz conclu-
dimur mal. n̄fascqz p̄siderare miserial
et cognoscere nosmet. oīomīqz medicū
nā q̄rere. ¶ Propterea q̄ Loph recte
vocatio d̄. q̄tin⁹ medicū iugit̄ inuocē-
mus. q̄ de celo venit curare lāguores
n̄ros. Hinc qz ipse ait. n̄ opus ē sanis
medic⁹. s; his q̄ male h̄nt. Habes igit̄
vulnera. ne differas medicinā. Asp̄-
ce ocul⁹ quō p̄clusus sis. Ocul⁹ scz q̄bz
david auxiliū q̄sinit et meruit. Leuaui
inq̄ oculos meos ad mōtes. vñ ve-
auxi. mibi. Auxiliū meū a dño Asp̄ce
q̄ et sp̄ asp̄cere. qz oculi iusti sp̄ ad dñm.
h̄ q̄ppe monēt idē sub hac l̄ra retro di-
cēs. Lōsurge ex p̄giscere i nocte. in p̄-
cipio vigiliaz. estū de sic aquā cor tuū
an̄ sp̄spectū dñi extolle ad eū man⁹. Ex
q̄ insinuat p̄tū p̄clusiōis n̄se oñdit an-
gustias et monēt sb oī intēōe cordis
remediū nob salutare q̄rere. Idcirco
sb hac l̄ra p̄posuit nob redēptōis n̄i
formā. quō etiā de lacis nouissimis in-
uocat patrē quō fidēt orat. quō gemit

z clamat in voce s; p̄tōe cordis z maḡ
 clamore mētis. quō deū ubiq; p̄sentē
 sentit. quō ad p̄p̄nquātē se in die inuo
 cationis. etiā inf̄ angustias intelligit
 quō auditu cordis audit deū dicentē
 Ne timeas. imo oib; p̄fecto euz dicat
 oib;. Ego vici mundūz hec d̄victoria
 q̄ vincit mundū fides v̄ia. Uñ dauid
 aiebat. Dñs illuminatio meaz salus
 mea quem timebo. Dñs p̄tector vite
 mee a quo trepidabo. B̄si patens̄ di
 cat. Nullus q̄ deuz p̄sentē sentit time
 re debet. Et si in ipso viuūz z sumus
 recte omnino trepidare nō possum⁹.
 Talis igitur vox cordis talisq; fides
 magn⁹ ē ad deū clamor. nō vocis ma
 gnitudine s; magnanimitate cordis.
 Est etiā vox cordis et clamor lachry
 marū q̄ est z vox sanguinis q̄ ad deū
 puenit. Clamat ḡ cor nostrū. nō sono
 vocis s; cogitationū sublimitate con
 centuz virtutū. Brandis fides; p̄ quā
 in spū ad optionis clamam⁹ abba p̄z.
 z ipse spūs clamat in nobis vel p̄ no
 bis gemitib; inarrabilib;. Magna
 vox iusticie z magna charitat; p̄ quā
 mortui loquunt̄ verūetia; sicut Abel
 clamāt. Magna fuit vox ap̄loz que
 exijt in omnē terrā. z magn⁹ clamor q̄
 puenit vsq; ad fines orbis terre. Quis
 p̄fecto voce clamat caput nostrū. cla
 māt z mēbra ipsi⁹. clamat Rachel plo
 rans filios suos. ne auertas inq̄ens
 aurē tuā a singultu meo z clamorib;.
 clamat z moyses cui dī. quid clamas
 ad me. qñ orabat p̄ pp̄lo. Sed ali; cla
 mant in corde. ali; loquunt̄. Loq̄ba;̄
 aut̄ anna. qz p̄ p̄uatis orabat reb;. id
 est p̄ filijs. Clamat z moyses magno
 ardore charitat;. clamāt z sc̄i sub ara
 dei immēso clamore affectu p̄tatis.
 Uñ signant̄ sub hac l̄ra cōclusio n̄e
 dimerisionis exp̄m̄f. Et inuocatio ve
 amplius clamem⁹ ostendit. atq; vni

culq; dī. aspice q̄ cōclusus teneatis q̄
 pulsus angustijs clama in fortitudine
 ad eū q̄ p̄sto est. Ne auertas aurē tuā
 a singultu meo z clamorib; qz cōclu
 sit de⁹ oia s̄p̄ctōve oim miserat̄. Uñ
 ap̄ls. Miseri estote z plorate. risus v̄i
 in luctū cōuertat. z gaudū in mero
 rem. humiliamini in conspectu dñi z
 exaltabit vos. Ach apte dicat. Aspi
 ce cōclusionē vestrā z plāgite miseras
 q̄b; cōclusi estis. Inuocate de nouiss
 mis lacis deū. clamate sapientē qz sa
 pientia foris clamitat. etiā in placis
 dat vocē suam. qz tanto in excelso am
 plius audit. quāto in corde ardētus
 cū fide z desiderio ad deū trāsfundit.
 q̄ semp ubiq; recte fidei p̄s̄ sentitur
 qm̄ p̄cē oib; inuocantib; se oib; q̄ in
 uocāt eū i veritate. Uñ ad Res l̄ras
 tā dē p̄fidēt⁹ ventam⁹. Res. Si q̄dē
 caput aut capitis. etiā v̄ p̄mat⁹ inter
 p̄rat. Caput ē ḡ vel forma capitis ve
 p̄siderem⁹ auctore vite. caput videt̄
 n̄m. Ex q̄ oia fouent̄ mēbra. q̄ regit̄
 iplet sensib; oia. Sēlus ei sapiens in
 capite ei⁹. Inde ducit⁹ spūs p̄ oēs ve
 narū meat⁹. totas i p̄tes corporis vi
 res diriuat̄ sanguis. iustrat oia. ornat
 oia. Sublato ḡ capite corp⁹ sine noie
 est. nec agnoscat̄ nec vlla sup̄est causa
 viuēdi. vnde qd̄ vox capitis de se sen
 tiat. vel qd̄ de se p̄sumat audiamus.

RES

i Adicasti dñe cām
 aie mee; redēptoz
 vite mee zc. q̄ sequūt.

Hec vox nō min⁹ caput ē qz corp⁹.
 ita vt nec corp⁹ sine capite. nec caput
 sine corpe iueniat̄. Idcirco iudiciū ex
 redēptio s̄l̄ q̄si i vna p̄sona p̄ctū p̄i
 cōmēdat̄. Nā iudiciū i cā aie. vt iusta
 iueniat̄ totū corp⁹ s̄ma capiti s̄bit

Redemptio vero ut de morte ad vitam corporis pertinet. quam nec ille redemptus iure dicitur. quia nisi est venundatus sub peccato nec iste suis viribus confusus. deum ad iudicium puocat nisi iusticia capitis patris in uno corpore comedetur. Causa igitur christi fuit totius redemptionis nostre. et ideo post iudicium redemptio vite sempiternae sequitur. Quam nisi causa christi nullum nobis nisi supplicij iudicium moneat. hinc more oratorum clementer iudicem ad pietatem inuocat. Primum iustum iudicem confiteatur. deinde de causam animamue cur venerit insinuat. redemptionem propter quam venit retexit. seipsum precium offert. nostramque vitam propter charitatis spiritus suam esse declarat. quatinus sicuti nos nullo. ita et ipse nobis viuatur. Postremum vero aduersarioz furorē aduersus se commemorat. ut equissimum iudicem ad equitatem iudicij. quasi equissimus supplicator deuotus precibus inflectat. Tunc inquit. Vidisti domine furorē eorum aduersus me. vidisti domine equitatem leprobando causam anime mee iudicia eligendo. Ex quibus verbis patet. quod omnia in iudicio eius pendant. quod iniquitatem ipse reprobandando puniat. quod iudicium diuinitus intendat. quod omnem furorē aduersus ecclesiam christi perpendat. quod cogitationes singulorum discuit. et prius ut dixi more rethorū sibi precium piū iudicē reconciliat. deinde partes aduersarioz insinuat. Ac per hoc quasi caput ad omnia membra spiritum agendi et presumendi ac credendi diffundit. nec namque vox electorum in corpore christi qui primarius benedictionis adepti sunt. Res quippe primatus sonare videtur. quam alius est populus qui per esau primogenita sua vendit alius ille qui emit. Nam iacob primatus benedictionis quietus ac quasi sit. esau filiarum deditus perdidit. Iste namque est primatus quod Res ista sonat.

re videtur. unde singula corporis membra capitis gratiam participari debent. et primatus gratie frugaliter custodire. quatinus ad singula capitis vigorem membra pueniat. Alioquin sine decore suo corpus mortuum iacet. In capite etiam vigorem vite. in capite primatus hereditatis nostre. in capite gratia venustatis. fertur enim coluber cum videtur periculis. caput semper abscondere et in orbem se colligere obiecta reliqua parte corporis. ita et membra christi caput quod christus est custodiunt. et primatus obseruatur quia in ipso omnia constant et ipse est caput corporis ecclesie: hoc quippe quia miserie viuendi usum. et fructum non habebit. In quibus nimirum tribus versibus omnia electorum primatus. per caput quod christus est patri commendantur eiusque iudicio redempta et iustificata offerunt. Deinde vero omnes iniquitates et furorē aduersus cogitationesque reproborum condennant. Et mira totius corporis christi unitas declaratur cuius sub iugo omnium quasi in persona capitis deo patri offert. Redemptio inquit vite mee. Ubi alia interpretatio habet defensor. Ex quo liquido ostenditur ut dixi. quod redemptio membrum congruit. defensio vero eque membris et capiti. Quatinus redemptio ac defensio totius summe nostre saluationis per christum deo patri offeratur. ut per simplicem eius mortem. nostre duplicis mortis redemptio exhibeat. Idcirco restat ut per caput primatus seruet ecclesie et per primatus capitis. integra salus custodiat. Alioquin nullus primatus perdere poterit. cui non sublatum est christus. Propterea sit caput seruandi summa studij atque optis nostre. summa negocij. summa spei. summa virtutum. Quis autem summa studij nostre est ut sumus in unitate corporis christi. et compaginati in unitate capitis christi. et compaginati in unitate capitis christi. et compaginati in unitate capitis christi. et compaginati in unitate capitis christi. et compaginati in unitate capitis christi.

colligationē subministratū. crescit co-
pulatū in augmentū scribū in dño z
esaias. Auferā inquit a iudea caput z
caudā. scz inritū z finē. hoc sane caput
iudea tūc amisit qñ xpm dñm non re-
cepit. In q̄ ecclesie p̄mar^o z principū
eligiti q̄ est p̄mogenitus ex mortuis.
In q̄ vite negocia deo patri offerunt.
Ipse q̄dē est p̄mar^o n̄i z finis qz ipse ē
p̄m^o z nouissim^o. Ipse est finis legis
adiusticiā omni credēti p̄ quē ois in-
quitas p̄tra nos erecta deuinaf. iudi-
ciū n̄m erigit. furor aduersantiū con-
demnat. z p̄ cogitatōes eoz quasi a
radice opa inspecta improbant. vt et
n̄ p̄mar^o cū capite gloriificet atqz eoz
silargiria condēnēt. deinceps Sin-
littera contra eos qui oderāt pari la-
mento intropiciamus.

S I N

a **Adisti dñe inquit
obprobria eorum
oēs cogitatōes eoz ad-
uersum me. labia insur-
gentiū mihi. z medita-
tionē eoz aduersus me
tota die. Sessionē eoz
z resurrectōē eoz vide
ego sum psalmus eoz.**
Nam Sui vt p̄missum ē dēntiū inf-
p̄tatur. z vt alij dicūt sup vuln^o. Den-
tū qui p̄e aduersus xpm obprobria
plangunt. Vñ et psalmista. Dentcs
eoz arma z sagitta: z lingua eoz gla-
dius acut^o. Quoz labia insurgentiū
p̄tra veritatē: Ac si labia dolosa in cor-
de z corde loquunt. ¶ Propterea igitur

tur z dauid sub hac lra. Principes
in q̄t p̄secuti sunt me gratis. Ne offe-
deret sterū hui^o lre q̄ sup vuln^o di. Nā
z alias vaticinādo cū ei^o q̄si ex euang-
gelio describeret passionē. In cetera
dicit ac si ad patrē. Quā quē tu p̄uisti
sti p̄secuti sunt. z sup dolorē vulneroz
eoz addiderūt. Sup dolorem nāqz
vulner^o addidisse ē. de medicina mor-
tem sumpsisse. Vñ adposita ē iniqui-
tas tu deoz sup inq̄tate ipsoz. obdu-
ritiā cordis eoz ne intraret iusticiā
dei cetera q̄ dicunt. Et hoc ē ex sono
hui^o lre q̄ sup vuln^o interpretat ter^o la-
menti qm̄ ex medicina dura curant
vulnerū. hi v̄o sup addiderūt q̄ z ma-
la p̄ bonis reddidere et p̄fidia et fide
vaticinātiū meliore. atqz p̄fidie sue
homicidia subiunxerūt. Que nimirū
mala cōsummata iust^o arbiter quasi
p̄summatio iudicio. deo p̄i puniēda
offert. Incredulitas nāqz eoz vuln^o
fuit. sup vuln^o autē p̄fidia z p̄emptio
dñi. Porro sup vulgus q̄dē recte nisi
medicamētū adponit. quo vulneris
acerbitas mitiget. sup vulnus igitur
oleū infundit. vt ois vulneris melia
tur asperitas. Sup vuln^o malagma
vel fibula. sup vuln^o alligatura. q̄bus
omne vuln^o foueat. Sed hi de reci-
procatione reiecto medicamento sup
vuln^o infidelitatis p̄fidia sibi z mortē
addidere. sicuti z oēs reprobi ex pati-
entia dei. Nā bonitas xpi z patientia
oēs ad p̄niam inuitat. ipsi v̄o fm̄ du-
ritiā cordis eoz. thesaurizat sibi irā
in die ire. et reuelationis iusti iudicij
dei. In q̄bz. p̄fecto versū deū vbiqz p̄-
sentē insinuat. Luz cogitatōes z me-
ditationes cordis eoz p̄sto sunt. Ad-
disti inq̄t obprobria z oēs cogitatōes
eoz. qz hoc est illi audire q̄ z videre.
videre v̄o q̄ z scire quē nulla latere

queunt, nulla subter fugere. Sed reprobis ex patientia dei qui super vulnus peccati in patientia sibi thesaurizan in die ire. Unde sequitur.

Sessionem eorum et resurrectionem eorum videt ego sum psalmus eorum.

Quia insultrando et subsannando, reprobi non minus contra caput, quam contra corpus seuiunt. Quasi prauis iudicibus et doctores in cathedra residentes pestilentie quorum iam vulnus, nullum fouetur medicina mine, ubi spes nulla est refundende salutis. Quia omne ubi caput languidum et omne cor merces, a vertice capitis usque ad plantam pedis nulla est in eo sanitas ubi non portio sed vniuersitas perclitatur, et quod corruptio totum corpus tabe consumit, ubi non est iam malagma imponere, neque oleum neque alligaturam, sed super vulnus quod in penitudine presumitur plaga mortis adponitur. Hinc igitur comodi est vulnus hic quod foueas atque stringas super quod medicamentum adhibeas, quam sine vulnere in toto corpore virus serpat interi. Est namque non solum corporis vulnus verum etiam mentis quod oleo scilicet medicis quod mollioribus eloquiis et pacifici sermonis suavitate curatur. Sunt enim fometa verborum, sunt et medicamenta celestium preceptorum quibus omne nequitiarum virus pellitur et aboleatur macule. Sunt legis vincula quibus magis alligatis soluntur quibus conlisa quedam christi membra solidantur. Et hoc est quod propheta sonare videtur. Sed super his tribus versibus inuocabilis reprobo contra christum et eius membra insania plangitur, quod medicis repellentes omnem resecere vulnere medicinam. Medicamentum igitur super vulnus est quod medicus ipse dominus ielus, et vulnera curaret nostra, in

fudit vinum et oleum super quod semivivus in via iacebat relictus. Et alligatus vulnera eius commisit stabulario, quod curam illi ageret. Cauere ergo vniuersis ne ab hierusalem peccando descendant, imo meritis ascendat ad illam. Quod si contigerit peccasse, custodem habent oris nostri, custodem legis et gratie, quod vulneribus nostris adhibeat medicinam, qui alligaturam verborum celestium super vulnus imponit decens. Penitentiam agite appropinqua bit enim regnum celorum. Bona igitur alligatura quod vulnerata curat, contracta connectit, et ideo eos propheta sub his versibus insatiabiliter plangit, quod omni arte omni que ingenio contra christum contraque ecclesiam incessabiliter descendiunt, et probrando medicando docedo, insurgendo, ita ut nihil sit eis, nisi deridere et subsannare eos, qui pievolunt in christo vivere. Iam deinceps Tau litteram perscrutemur, ut ipsa cognoscere possimus, ut exoratum est verbis quidem preuerantibus dei iusto iudicio reddatur.

TAU

Et eddes eis inquit iuxta opam domine iuxta opam manuum suarum. Dabis eis scutum cordis laborum tuum, persequeris in furore et conteres eos domine sub celis.

Nam Tau ut prout signa interpretatur, et ut alius interpretis voluit, erravit vel consummat. Quibus profecto sensibus partem intelligentia, quod omnia hec iherusalem lamentera signa sunt et ostensiones futurorum. Unde psalmista ait. Ostendisti populo tuo dura, et dedisti metuentibus te signa,

Liber

tionē vt fugiant a facie arc⁹. S; qz re
pbi noluerē aiaduertere. reddes eis
in q̄t vicē dñe iuxta opa manū suaz
Ergo p̄mū iudeis vicē reddidit quia
inrefragabili corde obdurauerē. vt a
fide z veritate amplē pellerentur. ne
possint intrare iusticiā dei. e viā salu
tis apphendere. hāc q̄ppe vicem iuste
eis reddidisse dolet f̄m opa manūz
suarū. qz vitā post q̄z p̄merūt. nunq̄
nisi mortē inueniūt. Et hoc ē q̄ Lau
lfa etiā errauit interpretat. Errauit au
tem a viā ppl's iudeoz. errat etiāz ois
reproboz cetus. p̄pter duriciā z impe
nitentiam cordis eoz. Propter qd̄ z
dñs consummauit iusticiā suā. hoc et
ipsam Lau litteram sonare diximus
Hinc q̄z est qd̄ sequitur. Dabis eis scu
rum cordis laborē tuū. Quia dñi pas
sionis xpi laborē dedignati sunt vene
rari z credere. quasi eundē laborē pro
scuto tenuere. Ne p̄dicatōnis spicula
corū corda penetrarēt. Sic itaqz re
probi dñi eos dei paciētiā ad peniten
tiam inuitat. obponūt sibi scutū cor
dis eandē dei paciētiā quasi non vi
deat dñi diu sustinerē. z thesaurizant si
bi irā vt apl's testat in die ire. Tendit
autē arcus iudicij dñi eius paciētiā p̄
longat. Sed hi duriciā sibi p̄tendūt
z excusatiōes varias ne verba vite su
scipiant. Eo igit ad se trāsire et p̄redi
catōnis verba nō p̄mittūt. quo etiā la
borare vel sustinere vsqz ad mortē vi
dent. Qd̄z iudeis accidisse propheta
plangit. dñi ipsi sibi scutum duricie ob
ponūt qz mortālē dei filiū quē ipsi p̄
emere. f̄m carnē credere nolūt. In q̄
nūmtrū carnē laborē passionis susti
nuit. Un̄ z p̄betā dicit. Laboraui su
d̄ viderūt. eū vt deū venerari cōtēple
re. Quē em̄ videbāt carnē mortalem

Tercius

dedignati sunt credere imortales esse
diuinitate. Un̄ vt dixi post signa z si
gnificationes signoz. qz cōtēplere vt
fugerēt a facie arcus iudicij. recte seq̄t
magis p̄betādo q̄z exorando senten
tia cōdēnationis q̄ dicit. plequeris in
furore et cōteres sub celis dñe. vt sint
qz p̄durarēt in suis prauis meditatio
nibus sedētes in cathedra pestilentie
z surgentes cōtra dñm. tanq̄z puluis
quē picat vent⁹ a facie terre. De sub ce
lo ergo conterunt qz nec ipsi celū esse
nec celestibz inherere discipulis volue
re. Idcirco quia ipsi p̄secuti sunt xpm
z eius mēbra atqz oia vite bona. nure
z ipsi p̄sequunt in furore z cōteruntur
eq̄ssime a bono z iusto deo. vt audiāt
Discedite a me maledicti in ignē eter
num q̄ p̄parat⁹ est diabolo z angelis
ei⁹. Hec nāqz sunt signa q̄ cucurrere
z significatiōes q̄ monstrauerē vt fuge
rent a facie arcus. z liberarent electi.
S; qz re. pbi cōtēplere longe supra sub
hac lfa p̄missam ē. in voce ton⁹ ecclē
sīe. Ingrediat⁹ omne malū eoz p̄tra te
z deuindemia eos p̄pter oīs iniq̄ta
tes eoz. Nec non z in alio alphabeto.
sub hac eadē. non fuit in q̄t in die furo
ris dñi q̄ effugeret z relinq̄ret vt sub
audias ex oibz reprobis qm̄ inimic⁹
me⁹ cōsumpsit eos. p̄pterea recte Lau
vt dixi cōsummatio interpretat. q̄tinus
sub ipsa oīs impietas z iusticia cū cō
uerterit eā de⁹ in iudiciū finē z cōsum
mationē accipiat. iusticia scz finē qui
xps est. z cōsummationē p̄fectōis im
pietas hō p̄summationē seculi fuedā
nationis z finē ne ultra queat p̄gredi
q̄tinus in vtriqz signa q̄ p̄cessere ve
ritatē exhibeant sue significatiōis. Hā
tdeo p̄us dñs ostendit p̄lo suo pura
sub signo crucis vt liberarent electi.
In illis hō qui signo crucis noluerē

signari; veritas sequet signoz atz cō-
 tritio eterni supplicij. Quia cōtra om-
 nia virtutū documenta; cōtra scōroz
 miracula scutū pfidie tenere. Idcir-
 co cōtritio furoris dei eos psequit; ne
 vltra vires habeant repugnādi. Na-
 bent em electi scutū bone voluntatis
 quo ex diuina ptectione coronantur
 Quia d̄s ptegens adiuar; remune-
 rans coronat. Habēt reprobi scutū
 pfidie sue; de q̄ ex psona dyaboli bene
 p iob. corp^o illi^o quasi scura fustila.
 Qd em corp^o illi^o nisi om̄es reprobi
 accipiunt; q̄ q̄si scura fustila fragiles
 esse pbibent. Scuta q̄ si sint fustila in
 suscipiendo sagittarū pcelliones ro-
 busta s̄; casu fragilia. Ictu q̄dē feri-
 entū minime penetrant. sed suo se la-
 psu p fragmenta dissoluunt. Un̄ cor-
 pus maligni hosti; id ē om̄s iniq̄; q̄ a
 iure p abstinentiā duri sunt. p vitam
 hō fragiles; scuris fustilibz cōparant.
 Cū vba pdicatiōis audiūt; nulla cor-
 reptiōis iacula se penetrare pmittūt
 qz in omni pctō qd faciūt scutū supbe
 defensionis aut prauē negatiōis sibi
 opponūt. Nā cū d̄s talitū de reatu sue
 iniq̄tatis arguit nō mor cogitat quō
 culpā corrigat s; q̄ i adiutorū sue ob-
 ponat defensiōis. Nulla igit veritas
 sagitta penetrat qz verba sancte corre-
 ptiōis in scuto excipit prauē defensio-
 nis. De qb; hoc in loco recte plangit.
 Dabis scutū eis dñe laborē tuū. qz ip-
 si p̄ penā pcti; duriciā sibi cordis ad-
 sciscunt in ptectiōe prauē defensiōis.
 Si qdē dei abutentes patientiā in su-
 perbiā dū cogitāt deū talia nō curare
 recte aut satis nō intendere; thesauri-
 sant sibi irā in die ire; z reuelationis
 iusti iudicij dei. Hoc q̄ppe scutum pri-
 mus hō renuit; q̄ requisit; cur lignum
 vetitū cōrigisset; non ad se culpā retu-

lit sed ad mulierē quā domin^o ei dede-
 rat; z reatū suū oblique ad auctorem
 dati inique retor; sitq̄ ei mulierē dede-
 rat. Hoc scutū etiaz requisita mulier
 tenuit; qm̄ neq; ipsa ad se culpā infle-
 xit sed serpentis illud psuasōibz repli-
 cavit; volens z ipsa reatū suū in crea-
 torem inflecter; q̄ illic intrare serpen-
 tem psuasuz talia pmisisset. Hoc q̄p-
 pe z Layn scutū habuit cū interrogā-
 ti immo increpanti dño. Ubi est frat-
 tuus; supbe atq; cōtumelio se respon-
 dit. nescio dñe; enū qd ego custos sum
 fratris mei; ecce cū dicit nescio domi-
 ne. fraudulenta humilitas z falsa ne-
 gatio p̄tendit. Cū hō dicit; nū qd ego
 custos sum fratris mei; cōtumax ob-
 iurgatio cōtra deū erigit. Jam talis
 z h̄mōi excusatio; pena peccati est; et
 dū quisq; dei patientia abutit in sup-
 biā. subito eius pditio z cōtritio de s̄-
 celis venit. Quoz igit bucusq; culpa
 in vsu peccantiū trahit. Iustum est vt z
 vindicta damnatiōis sequat; qz vnde
 finiri reatus debuit; inde p duriciam
 cordis sibi supplicij q̄sq; trahit. z qz
 signū iudicij metuere noluit; neq; si-
 gnū hui^o littere in fronte gessit; iustum
 est vt vindictā excipiat damnationis
 sue. Quia pfecto non solū errauit. ve-
 r̄ uentā cōsummauit; z compleuit mē-
 surā scelerū; vt cum reprobi sine fine
 damnet. Unde dñs patriarche suo.
 Nō dū inquit completa sunt peccata
 amoroz. His itaq; complet; mor
 z pmissio simul z vindicta venit. qd
 satis hieremias p hanc s̄fam insinu-
 at. q̄ cōsummauit interpretat. peccatuz
 hō cū cōsummatū fuerit generat mor-
 tē. Cōsummatio itaq; ex duricia cor-
 dis z de impenitudine generat. Id-
 circo nob orandū z ingemiscendum
 est vt emolliat dñs cordis nr̄i duriciā

quatin^o eius signa metuere possim^o?
potati vino cōpunctōis; z deslere ma-
la q̄ gessim^o. Quib^o ita p̄missis; qz si-
nis est **L**ib^o lra z cōsummatō hui^o
alphabeti. finiat^o z lib^o tercius earū
dem lamentationū expositionis fieri
bus relegendus.

Incipit prologus li-
bri sequentis. Seuero opere p̄cepto
consecratus.

Ribus decur-

sis in lamentationib^o
litterarū alphabeti. su-
perest vt quartū q̄dra-
to mystice significatio-

nis recenseam^o numero; qm̄ materia
lis est: vt ex ipso cōficiam^o omnia v̄ru-
tū ornamenta. Materialis q̄dem qz hō
z mundus quattuor p̄stat elementis
compact^o. Materialis qz nulla tem-
poraliū nisi ex quattuor constant: vt
puta quattuor rerū omniū tempora-
liū elementis quattuor z plagis Sic
z etas seculi quattuor cōstat tempo-
ribus. Materialis ḡ iste numer^o eti-
am cōquadrat omnia vt subsistant.
qz solidus est z quadrat^o. verū nō so-
lū materialia sed z celestia. Unde cuz
vnū sit euangeliū quattuor euangeli-
ste eligunt^o. Quattuor z virtutes ge-
nerales numerant^o. ex q̄b^o relique oēs
omunē q̄si ex quattuor paradisi flumi-
nib^o vt omnia virtutū semina vber^o
irrigent^o; qz sub his q̄ttuor elemen-
tis q̄b^o subsistimus inter^o exterius ve
delinquit^o. iustū fuit vt sub eodē nu-
mero vnacū p̄p̄ba corrupta desleam^o
Et q̄si ex materiali numero n̄m̄ inte-
rius hoiem; ad nouitatē vite fletib^o
reparem^o quē vanis cōcupiscentiarū
gaudijs corruptim^o. Sunt etenim mi-

frater z cōsener; quattuor affectiōes
mor^o q̄b^o p̄fate quattuor animi nostri
corūpunt virtutes. Et iō recte p̄missū
est sub his quattuor alphabetis totū
hoiem interius exterius ve deslere de-
bere; z ad integritatē vere dilatatiōis
n̄ra omnia lachrimis vel gemitib^o re-
staurare; ita vt singulis reb^o morū
corpor^o ve viciatis; singula opponant^o
litterarū lamenta. Sicqz sup flumi-
na babilonis abducti; n̄ra soluat^o ca-
ptiuitas z reddat n̄re syon vega i xpo
libertas. ¶ Finis prologus.

Incipit liber quart^o

in lamentatiōib^o Jeremie disertissimi
viri Reuerendiqz patris: dñi Pasca-
lij ratberni Abbatis Lorbiensis.

ALPHABETI. Ca. iiii

Quomō ob-
scuratus est
aurū imuta-
tus est color
optim^o disp-

**si sunt lapides sanctua-
rii in capite omniū pla-
tearum.**

Per aux nancqz obscuratū p̄p̄ba in
deoz plagit p̄fidia; qz in eis antiqu^o
ille fidei vigo; atqz innocentie splen-
dor ingruente p̄fidia; malicia se no-
cte fuscavit; z ipsi dispersi sunt nō so-
lū p̄ omnia vanitatis negocia; verū
etiam vsqz ad exterās nationes ducti
sunt in captiuitatē; z qz p̄ p̄ publi-
ca seculi negocia dispersi sunt in capi-